

ÅRHUS STATSGYMNASIUM

Skoleåret 2003/04

Adresse:	Fenrisvej 33	Øvrige telefoner:
	8210 Århus V	Lærerværelse: 86 15 84 89
Hjemmeside:	www.aasg.dk	Elevetelefon: 86 75 24 39
Tlf.:	86 15 89 55	Pedel: 28 14 22 57
	86 15 79 00 + lokalnr.	Kantinen: 86 15 22 02
Fax:	86 15 89 45	
E-post:	post@aasg.dk	

Kolofon

8615 7900 +

Rektor: *Keld Larsen* ☎ # 35

Ledende inspektør: *Anton Vinderslev* ☎ # 36

Inspektorer:
Anne Merete Frederiksen ☎ # 37
Annemarie Kastberg ☎ # 53
Birthe Find Rasmussen ☎ # 52

Studievejledere:
Dorthe Antonsen ☎ # 43
Merete Hejl-Nielsen ☎ # 42
Michael Andersen ☎ # 43
Torben Wulff ☎ # 42

Datavejleder: *Kaare Petersen* ☎ # 47

Bibliotekar: *Christian Bech Sørensen* ☎ # 49

Årsskriftredaktion:
Anne Merete Frederiksen
Vivi Guldberg
Lisbeth Hansen
Jytte Petersen
Vibeke Spanning

Fotos:
Anne Merete Frederiksen
Jytte Petersen
Felix Klastrup 3x
Uffe Hessellund Petersen 3y
Søren Høgsbro 3z
Jysk Skolefoto

Elevarbejder:
Mathilde Ploug Andreasen z
Maja Kærsgaard Lembcke 3c

Layout:
JP Kommunikation

Tryk:
Delta Grafisk A/S

Oplag:
1300

Indholdsfortegnelse 2004

	Side
Velkommen til ÅSG	
- fra rektor	4
- fra Elevrådet	5
Skolen oplevet	
Intro, når det er bedst	7
Ny pedel på ÅSG	9
En ny slags lærer	10
Uden for murene	11
Skolen eller livet?	14
Mærket af ÅSG	16
Skoleåret 2003/04	
Brobygning	18
Projektarbejde om alkohol i 1y	20
Har du nogensinde haft hånden inde i maven på en ko?	21
What's up!	23
2a studietur til Budapest	27
Religionerne live	29
Tværfagligt samarbejde på Antikmuseet	30
Bogkældereren	33
MGP på fodboldbanen	35
Paul Simon	37
Tre år munder ud i chassé	38
Bygningen	
Bygninger og ydre arealer 2003-04	42
Udvalg og arbejdsgrupper	
Skolebestyrelsen	45
Fællesudvalget	47
Elevrådet - et tilbageblik	48
Operation Dagsværk	50
Isiolo - vi samler ind til livet	51
Et skoleblad med blikfang	52
ÅSG's Venner	53
Blade fra kalenderen	
Elever 2003/04	55
Ansatte ved ÅSG	59
Planer over skolens to etager	70
Ringetider	72

Velkommen til ÅSG - fra rektor

Velkommen som elev på Århus Statsgymnasium.

Vi byder dig velkommen til en skole, der først og fremmest skal være et godt sted at lære. Gennem de kommende år vil du dels bygge videre på din viden og kunnen fra grundskolen, dels stifte bekendtskab med en række nye fag og arbejdsmetoder.

Du vil komme til at fordybe dig i fagene på mange forskellige måder: gennem klasseundervisning, øvelser, gruppearbejder og arbejde i laboratorier, i IT-centeret, i biblioteket, på ekskursioner og på studietur. I de enkelte fag vil du opnå en høj kompetence, der giver dig et solidt fundament for de videregående uddannelser. Men tilsammen vil fagene også give dig en mere bred forståelse af dig selv og den verden, du lever i. Du vil med andre ord tilegne dig det, man med et lidt

gammelagtigt ord kalder "almen dannelse".

Desuden vil du gennem arbejdet på skolen opøve en række personlige kompetencer som f.eks. samarbejdsevne, kreativitet, selvstændighed, analytisk evne og ansvarlighed.

Skolen er ikke alene et godt sted at lære, men også et godt sted at være. Livet på skolen omfatter andet end undervisningen i fagene. Det handler også om kammeratskab, fælles oplevelser, fester og engagement i forskellige aktiviteter uden for skoletid: musik, billedkunst, idræt, filmklub, revy, og hvad der ellers tages initiativ til i løbet af skoleåret.

Men du må ikke opfatte gymnasiet som et supermarked af tilbud, hvor man blot vælger de færdige varer på hylderne. Her skal du selv producere! For at få et godt resultat af din gymnasietid er det nødvendigt, at du yder en indsats. Det gælder om at engagere sig i fagene - være med i undervisningen og det skriftlige arbejde - og det gælder om at tage del i det øvrige skoleliv.

Når du kommer til skolen den første dag efter sommerferien, vil dit første indtryk være en grå, stram og retlinet bygning og en masse fremmede mennesker. Snart vil du imidlertid opleve, at "de fremmede" bliver til en del af et skolefælleskab, og du vil opdage, at der bag skolens grå mure udfolder sig et liv i mange farver.

Keld Larsen
rektor

Elevrådet på ÅSG

På Århus Statsgymnasium har vi som alle andre skoler med respekt for sig selv et elevråd. Dette er stedet, hvor den almindelige elevs forslag, bønner og klager bliver hørt og taget til efterretning. Det er stedet, hvor man kan kæmpe for sin sag, og hvor elevernes synspunkter i skolesammenhænge bliver fremført. Og sidst, men ikke mindst, er det stedet, som lærere, inspektorer og rektor kan gå til, hvis de vil rådføre sig med eleverne eller høre deres mening i en sag.

Elevrådsarbejdet er meget alsidigt. Vi arbejder med alt fra national uddannelsespolitik til større spejle på toiletterne. Alt, der har med elevernes hverdag at gøre, vedrører os. Vi gør, hvad vi kan for at skabe de bedste rammer for eleverne. Man kan derfor godt kalde Elevrådet for en slags elevernes fagforening. En vigtig del af vores arbejde består også i at snakke og forhandle med ledelsen på gymnasiet. Vi taler elevernes sag og varetager deres interesser.

Elevrådet er også medlem af landsorganisationen DGS (Danske Gymnasieelevers

Sammenslutning). I DGS kan vi påvirke den nationale uddannelsespolitik. 40.000 gymnasieelever står sammen under mottoet: "Sammen står vi stærkere".

Sociale arrangementer bliver prioriteret højt i elevrådet. Jo bedre vi har det med hinanden, desto bedre kan vi arbejde sammen. Derfor bliver der afholdt hyttetur og arrangeret fester, så medlemmerne kan lære hinanden at kende. Som elevrådsmedlem har man stor mulighed for at komme i kontakt med andre elever fra andre elevråd rundt omkring i landet. Dette kan ske på fx landsmødet og regionstræffet, som bliver afholdt en gang årligt af DGS. Eleverne kommer primært for at diskutere uddannelsespolitik, men også for at hygge sig med hinanden.

Hver klasse har to repræsentanter i elevrådet, som holder møde en gang om måneden. Møderne er åbne for alle. Når du finder ud af, hvor svært det er at undvære elevrådsarbejdet, kan du stille op til bestyrelsen, som holder møde hver onsdag i spisefrikvarteret.

Er du klar til at få indflydelse og tage ansvar for din og dine klassekammeraters hverdag? Vil du gøre en forskel på din skole og få nogle gode oplevelser med undervejs? Så stil op!

Vi glæder os til at se dig!

*Philip Zacho Kuipers 1y
Jonas Andersen 1x*

Hverdagen på ÅSG

Intro, når det er bedst

På trods af, at det kun var en endags intro tur, vi skulle på, var humøret højt og spændingen stor. Vi var som små børn, der skulle på legepladsen for første gang. Turen gik til Silistria ved Moesgård Strand. Allerede starten af vores gymnasietid skulle vise sig at være hård.

Det primitive liv med bål, brænde og leg var

1. sang

1z de tog på tur
og vi får ingen lur
nu sidder vi så her
og skriver sang til alle jer.

Vi skal lege snart
og det bliver rigtig rart.
Bålet det er tændt,
vi venter spændt, så syng nu med.

Og vi skal bade wauu
og være glade wauu
og vi skal spise ja
og hygge os
og bålet brænder stille ned.
I ved besked.

begyndt. Lisbeth og Lars, de to toptunede lærere, brugte alle midler for at skabe den perfekte ramme. Nogle stykker havde fået til opgave at lave nogle lege, så det blev til høvdingebold og bankebøf. Der blev fightet, og alle var bidt af kampen! Andre blev inddelt i grupper, hvor de skulle afprøve deres musikalske evner ved at skrive en sang om dagen. Det blev til disse kreative sange:

2. sang

Vores dag den startede foran ÅSG
med cykler, mad og vand
Vi var klar, vi tog afsted
Lars han tændte bålet her
med en snydeklods.

Legene sku starte
og shiit, hvad er der los?

Åhh vi sku lege whauu
være mega seje whauu
Vi legede høvdingebold og skattejagt
Nu sidder vi om bålet og synger helt i takt.

Mads han stegte vindruer.
Han vil være kok.
Andre stegte pølser
de røg i bålet og gik amok.
Simon ville gyngede lidt
men det var ikke fedt.
Gyngen smed ham af
så han røg lige på sin ba'.

Åh, det er hygge whauu.
Den rene lykke whauu.
Og det regner, det har blæst,
men vi holder trop.
Så længe vi synger sammen
Så holder regnen op, holder op.

3. sang

Cykeltur det skal vi på
med første z på tur,
og Lisbeth og Lars er med.
Så det blir fed - ja det gør.
Og selvom vi ikk' har øller med,
så ska det nok bli sjov.
Når vejret det blir grov,
søger vi ly i en skov.

Vi har leget aauuhh
Vi har steget aauuhh
Vi har banket bøf
og leget tagfat
og nu er vi alle klar til en vild nat.
For nu kan vi ikk' finde på mer,
så vores sang, den stopper lige her.
For nu er det slut.
For nu er det slut.

Mette Nyeland og Katrine Gadgaard 1z

Ny pedel på ÅSG

I august 2002 blev jeg ansat som pedel på ÅSG efter at have været løstansat i tre måneder til alt forefaldende arbejde.

Jeg er oprindelig uddannet elektromekaniker, har en årrække været selvstændig, arbejdet i tømrerfirmaer og sidst på et stålhærderi. Selvom jeg således har prøvet en del forskelligt, var mødet med mit nye arbejde som pedel her på skolen en stor omvæltning. I forhold til de krav, man i industrien bliver stillet overfor, såsom eksempelvis omsætningstal, er det helt andre krav, der stilles til arbejdet her.

Som pedel bliver der lagt stor vægt på ansvarlighed, selvstændighed og samarbejde på en helt anden og ny måde, end jeg har været vant til.

Der er mange at samarbejde med. De godt 600 elever og de ca. 70 ansatte, der er meget engagerede i deres arbejde, og som gerne vil have løst deres problemer hurtigt - ja, det kræver en del samarbejde. I den forbindelse deltager jeg i mange møder med flere af skolens udvalg.

Vi er to mand, der bl.a. skal passe skolens arealer både ude og inde. Det betyder mange timers arbejde og byder på opgaver, der selvfølgelig afhænger af vejr og årstider. Det er en stor fordel at kunne veksle mellem at arbejde udendørs og inde. Vi må selvfølgelig ikke glemme nogen af delene, og det kræver megen selvstændighed i planlægningen og udførelsen af arbejdet.

En del af mit arbejde er deltagelse i forskellige aftenarrangementer, noget, der er helt nyt for mig, såsom cafeer, solder, skolefesten og gammel-elev-festen m.m. Her skal vi forsøge

at have et overblik, hente øl, skifte sikringer og kunne hidkaldes, når eleverne har brug for hjælp. Alt i alt opgaver, der kræver ansvarlighed.

Dette er blot nogle eksempler på opgaver, der hører med til mit nye job. Jeg synes helt afgjort, at der er nok at se til. Ikke to dage er ens, og det passer mig fint. Jeg kan godt lide at skulle mange forskellige ting hver dag, og det er rart at være omgivet af så mange mennesker, der for mig også er en helt anden type personer end dem, jeg har arbejdet sammen med andre steder. Når det er sagt, er det dog også indimellem rart at have skolen »for sig selv«, fx i dele af skoleferierne, så vi kan få nogle af de mange arbejdsopgaver gjort helt færdige.

På en måde er det hele selvfølgelig stadigvæk ret nyt for mig, men jeg kan dog mærke, at jeg nu er i gang med mit andet skoleår, så en del opgaver og arrangementer nu er noget, jeg oplever for anden gang, og det er rart. Jeg har på den måde fået lidt mere overblik over, hvad et skoleår byder på, og jeg skal ikke spørge helt så meget, som jeg skulle i starten.

Bent Gregersen, skolebetjent

En ny slags lærer

Mon ikke mange er tilbøjelige til at opdele lærerne i to grupper: Mænd & kvinder, unge & gamle, strenge & gemytlige - og man kunne sikkert blive ved. I løbet af det seneste år er der imidlertid kommet en ny todeling af lærergruppen, idet gymnasiet hvert år ansætter nogle lærerkandidater i en toårig uddannelsesstilling, hvor man underviser, mens man uddanner sig til gymnasielærer.

Det første år foregår undervisningen under vejledning af gymnasiets egne lærere, men det sidste år underviser man selv i egne klasser, mens uddannelsen gøres færdig. For eksempel har jeg her på andet år undervist to historie- og to danskklasser, mens gymnasiets anden pioner under denne ordning, Niels Krogstrup Nissen, har haft to kemihold og et fysikhold.

Uddannelsen til gymnasielærer foregår først og fremmest på gymnasiet. Her er et kendetegn, at vi nogle gange underviser under opsyn - som regel kun af én lærer, men jeg har da haft op til seks lærere til at sidde klemte op ad væggen i et

enkelt tilfælde. Et andet kendetegn er, at vi af og til skal afprøve nye undervisningsmetoder. Ofte vil undervisningen derfor i perioder være lidt anderledes end sædvanligt. Nogle gange vil disse metodiske eksperimenter gå godt, men risikoen for, at et eller andet mislykkes undervejs, er bestemt også til stede, hvilket kan være både frustrerende og morsomt. Men uddannelsen til gymnasielærer foregår ikke på gymnasiet alene. En stor del foregår hjemme ved skrivebordet med at forberede og efterbehandle undervisningen, udarbejde planer og skrive opgaver. I løbet af det toårige uddannelsesforløb er der desuden perioder, hvor vi er på universitetet for at blive bedre til vores fag. Herudover er der tilrettelagt en sindrig række af kurser, som skal gøre os som kommende gymnasielærere egnede til at varetage undervisningen i et nyt og forandret gymnasium.

Allerede i det næste skoleår vil der ske meget nyt på alle landets gymnasier, idet gymnasieuddannelsen skal reformeres. Fagene - og dermed lærerne - skal arbejde tættere sammen, og elevernes skoleskema og skoledag vil på nogle punkter blive ganske anderledes. Denne reform er det tiltænkt, at vi som kommende gymnasielærere skal drive frem, og blandt andet derfor er vi på kurser i it, projektarbejde, kompetenceudvikling, fagsamarbejde, skolekultur og organisationsteori - foruden de mere ordinære kurser i teoretisk pædagogik og fagrettet undervisning. Vores undervisningsår virker således i perioder meget opsplittet og uden rytme, men på den anden side meget afvekslende og med mulighed for at møde en masse lærerkandidater fra alle landets gymnasier. Næppe noget dårligt udgangspunkt, når man er ny lærer.

*Poul Steiner Jensen
lærerkandidat i toårig uddannelsesstilling*

Uden for murene

Da jeg som lille pølse første gang forsigtigt trådte ind gennem folkeskolens åbne glasdør med den ene dirrende næve fast omklamret min mors sikre hånd, så jeg gangen foran mig som en uendelighed pakket ind i rødmalet tapet.

Enkelte opadstigende trappetrin brød de kvadratiske gulvflisers monotonien, og indimellem blev tapetet brudt af vinduespartier, der tillod sensommersolens utrættelige stråler at opvarme hver en lille madkasse, der lå gemt i taskernes mørke. – Således blev selve tiden i folkeskolen en vandring, hvert år op ad et nyt trin, hvor ny oplysning kunne bryde monotonien. Efterhånden gik det op for mig, at gangen ikke var uendelig – ganske vist lå dens afslutning gemt i en diffus tåge af uvished, men de loftophængte brandskiltes budskab om en nærtliggende udgang begyndte at gå op for mig. Udgangen skulle føre mig til Århus Statsgymnasiums matematiske linje.

Sensommersolen var ligeså utrættelig som ti år tidligere trods det tidlige tidspunkt, og idyllisk faldt dens stråler på det vajende Dannebrog, der, stadig søvnt efter ferien, fulgte brisens blide bevægelser under den lyseblå himmelhvælvning. Bag pladsen af rektangulære cementfliser, overdrysset af cykler, lå en ubestemmelig masse af nøgen beton og punkterede ruder.

En række træer, hvis trivelige grønne kroner i kombination med solen selv sørgede for behagelig skygge, førte lukt op til hovedtrappen.

Overalt myldrede fremmede kroppe frem, og kun enkelte steder i massevandringen mod hovedindgangens transparente døre gengældte et kendt ansigt ens blik med et spagt smil. Selv havde jeg udstyret mig med et par følgesvende fra folkeskolen, og med en facade af kontrol og galvaniserede nerver nærmede vi os taktfast dørene til den nye tilværelse. Mod festsalen stimedede de øvrige benpar, og vi fulgte efter.

Fremmedgørelsen blev total, og galvaniseringen forlod hurtigt nerverne, da vi blev fordelt i klasseopdelte rækker side om side med ukendte mennesker. Inden antallet af prøvende, skelende øjne nåede sit maksimum, trådte en velklædt herre op på talerstolen og bedyrede, at han var rektor, og med den mest beroligende og venlige variant af sin stemme bød han os velkommen til lære- og værestedet ÅSG. Taknemmeligheden i mit sind var på det tidspunkt begrænset, men senere kom jeg til at takke denne rare mand for den velmente velkomst.

Den beroligende stemme blev brat afbrudt af et dyrisk kor af hylende 2. og 3.g'ere, der stormede ind i festsalen, og bag den

nogenlunde selvsikre facade, jeg efter bedste evne forsøgte at mønstre, blev den lille pølse mere og mere dominerende.

Efter første skoledag fulgte op mod 600 i kraftigt eskalerende tempo, og som jeg sidder her og er tvunget til at tænke tilbage på de tre hidtil bedste år i mit liv, bliver et forsøg på omklamring af de resterende timer på værestedet – et spinkelt, på forhånd umuligt forsøg på fastfrysning af den evigt rindende tid – uundgåeligt.

Jeg kan på ingen måde overdrive den betydning, menneskene og stemningen bag de udtryksløse, grålige betonmure har haft.

Skønt introturen i 1.g af besparingsmæssige årsager var nedtransformeret til en formiddags gåtur i ukendthed og hvidt strandsand fra Norsminde til Moesgård, blev uvurderlige venskaber hurtigt smeltet sammen i klassens potentielle sociale gryde. Biksemaden blev både i 2. og 3.g krydret med yderligere bekendtskaber i og uden for klassen, og hurtigt blev fremmedgjortheden ændret til en følelse af hjemlig hygge og tryghed – iblandet utallige muligheder for spændende aktiviteter, foredrag, musikarrangementer, osv.

Koloritten har også indimellem været nødvendig, for skønt det virkelig er fantastisk hver dag at blive belæsset med

ny viden og stribevis af nye udfordringer af intellektuel art, har skemaets udfyldte kolonner undertiden forekommet en anelse tørre. Heldigvis har mange lærere formået at opløse dette med engagement, gåpåmod og spændende timer og undervisningsformer, men studieturen til Rom i 2.g står dog for mig som skemaets oase i en ellers tør tid midt i gymnasieforløbet. Studieturen fremviste med al tænkelig tydelighed dybden i mennesker, man omgås hver dag, og skønt vi sikkert kunne have lært ligeså meget fagligt ved de udslidte, blyantsdekorerede borde derhjemme, var lektionen fra studieturen efter min mening uundværlig.

Således har livet bag de grå mure, som enhver sovjetisk arkitekt ville have bifaldet med et underspillet træk på smilebåndet, ændret mangt og meget i mit liv. Det er bestemt ikke den samme Uffe, der om et par måneder går ud gennem glasdøren og ned ad den opvarmede fortrappe, som for snart tre år siden – nervøs, bævende, men udadtil selvsikker – spankulerede den modsatte vej i hælene på en række andre nervøse, bævende, men udadtil selvsikre 1.g'ere. – Skønt skuldrene er belæssede med almenviden af alskens karakter og en langt større livserfaring, vil de alligevel føle sig frie; parate til at løfte mig ud i livet.

Uffe Hermann Hessellund Pedersen 3y

Skolen eller

“Det er blevet os pålagt...” at skrive.

Årsskriftudvalget har letsindigt forsømt at angive emne. En fristil? eller giver emnet sig selv efter 35 år – foruden de små 25 oplæringsår – i skolen? Fra tavle og griffel i den stråtekte over logaritmetabel (som i 1600-tallet) og regnestok samt maskinkodning af DASK – til 3. generations lommeregner og MathCad på computer. Eller: Det latterlige i at gå i skole hele livet! En latter, der trænger sig lidt anmassende på i afskedsstunden. Jobbet burde opøve ydmyghed, om ikke andet.

For det at lære *kræver* jo ikke lærere. Det må enhver lærer dagligt gøre sig klart. Han er undværlig. Drivkraften ligger et andet sted. At lære kræver nysgerrighed. Den kan læreren næppe skabe. Men han kan appellere til den, forsøge at vække den. Først og fremmest ved selv at være nysgerrig.

At lære kræver også vilje til opmærksomhed. Måske især hos eleven. At ville se selv.

Ville stå på egne ben. Ville være ansvarlig, fordi enhver er ansvarlig for sit eget liv. Det kræver ikke ny struktur og organisation, ikke IT, tværfaglighed, projekter eller specielle lokaletyper (selv om det selvfølgelig er behageligt, at mørklægningsgardinerne fungerer, og det ikke regner ned); men vilje. Vilje til opmærksomhed.

Og lærerens opgave? At spørge efter denne vilje. Give den opgaver. At ægge til dåd. I denne forbindelse er det en dåd at forstå og beherske formlen for energien af en foton eller lære at jonglere med kvadratet på en toledet størrelse.

Er der mindre rum for denne vilje i dagens skoledagligdag end for 35 år siden?

Vel vidende, at det er Jeronimusagtigt, får jeg her lyst at citere Søren Kierkegaard: “...dersom jeg var en læge: Hvis da nogen spurgte: “Hvad mener du, der skal gøres?” Jeg ville svare: “Det første, den ubetingede betingelse for at der kan gøres noget, altså det første, der må gøres, er: Skaf tavshed, anbring tavshed”.

Så bliver der tid til opmærksomheden og rum for nysgerrigheden. Måske.

Har man så i de mange år gjort en forskel, som det hedder på nudansk? Tjah.

Man har vist i grunden – lykkeligvis – ikke spekuleret nærmere over pædagogens store, svære rolle; men blot kastet sig ud i det. Fra dag til dag. Af kærlighed til det levende. På skolen, i skolehverdagen var skolen livet. Og livet i skolen var den faglige optagethed sammen med elever og kolleger.

livet?

Det var optagethed af kemiens myriader af molekylmuligheder formidlet af nogle få valenselektroner i enkelte grundstoffers ydre skal. Fra C, N, O og H til polyproteiner. I begyndelsen var DNA-koden.

Det var opslugthed af skønheden og strengheden eller elegancen i det matematiske argument og sliddet med at indøve beherskelse af de aritmetiske grundregler for - om muligt - at berede vejen til skønhedsoplevelsen.

Det var undren med Einstein over, at det abstrakte matematiske sprog faktisk kan beskrive naturen; stadig erindrende med Thorkild Bjørnvig, at: *«Mægtigt er tidens bedrag, at ALT begynder og ender med tal»*. Livet var at være barnligt optaget af, hvordan (med Demokrit ca. 460 til ca. 370): *»Alt hvad der eksisterer i universet er frugten af tilfældigheden og nødvendigheden»*, og hvorledes spillet mellem disse to har manifesteret sig i fysikkens historie. Fra ovennævnte Demokrits atomteori over beskrivelsen og forståelsen af himmelmeknikken i renæssancen til termodynamikkens 2. hovedsætning i 1800-tallet og kvantemekanikken i 1900-tallet. Bestandig nye indsigter, der opklarer gamle gåder og rejser nye spørgsmål.

Hvad så med skoleånden? Var der en sådan, og spillede det en rolle?

I sit berømte essay fra 1956 *»The Two Cultures«* skrev den engelske forfatter og fysiker C.P. Snow om kløften mellem humanister og naturvidenskabsfolk. Med kun 12 år på ÅSG er jeg jo tilflytter og taler derfor uden vægt; men jeg tager vel ikke helt fejl i at kalde ÅSG-

ånden humanistisk - med en snært af skepsis over for, at der skulle være to. Kulturer altså. Som om man bliver humanist af at studere humaniora. Humanisme er kærlighed til det levende. Herunder studiet af den døde (?) natur.

Jeg tiltror ikke mig selv evner som brobygger over kløften; men er vel oftest havnet midt nede i den med deraf følgende mangel på udsyn. Sammen med den hovedpart af vore elever, der i dag møder op mestendels uden kultur - i Snows forstand. Her har jeg så trøstigt forsøgt at fylde op fra bunden. Der er Sisyfosarbejde nok til alle mange år fremover. Det kræver lidt humor; men humor har frodig grobund på ÅSG.

Vidunderligt (eller rædselsfyldt og tomt?) bliver det at lægge det hele bag sig.

Afslutningsvis må jeg sige med St. St. Blicher i *»Trækfuglene«* fra 1838:

»Jeg skulde sjunget lidt meer maaskee, maaskee vel også lidt bedre«.

Især det sidste kan nok nage en følsom sjæl. Nu må andre tage over. Gentage de gamle sandheder i ny smuk klædning. Pirre nysgerrigheden, skærpe opmærksomheden, fylde kløften.

Ægge. Sjunge. Le.

The rest is silence.

Peder Hedegaard Kinch

Mærket af ÅSG

Jeg er af årsskriftudvalget blevet opfordret til at skrive et par ord om min tid på ÅSG. Jeg trækker mig tilbage her til sommer efter 39 år.

Det første, jeg kender til ÅSG, stammer tilbage fra dengang, jeg boede på studenterkollegium 6 og en efterårsaften var ude at cykle en tur. Jeg ville køre rundt om Brabrand Sø og kom så tilfældigvis forbi ÅSG. Dengang var der ingen skilte, så jeg vidste ikke, hvad det var for en ny og arkitektonisk flot bygning, som jeg kørte forbi. Næste dag spurgte jeg rengøringskonen - ja, en sådan var der på hver kollegiegang dengang - hvad det var for en flot ny bygning, og svaret kender I.

Det næste, der kommer mig i hu, er, at jeg kort tid efter min ansættelse blev smidt ud af lærerværelset af en ældre lektor i biologi. Dengang var det utænkeligt, at en elev satte sine fødder på lærerværelset, og dengang så jeg så ung ud, at den ældre lærer mente, at jeg var elev.

De første to år på ÅSG var jeg fast mand på AGF's divisionshold; men manglen på fysik-, kemi- og matematiklærere og muligheden for at få en god indtjening (man fik dengang ingen penge for at spille på AGF's 1. hold) fik mig til at holde op. I årene omkring 1970 havde jeg 8-10 klasser. Nu har jeg to.

Mangelen på lærere i gymnastik var om muligt endnu større end i fysik, så i 1-2 af de nævnte klasser var jeg ofte assistent. Min opgave var så det meste af året at spille fodbold med halvdelen af klassen. Det var alle tiders, og det syntes eleverne også, for da mit første hold

havde 25-års jubilæum, så kunne de alle huske fodboldtimerne og ikke fysiktimerne, selv om jeg også havde haft dem til fysik.

Om vinteren havde vi gymnastik med fritstående øvelser og redskabsgymnastik. Her fik jeg med møje og besvær lært Carl Sørensen at lave kraftspring.

En gang var jeg utroligt heldig. Jeg var i det lille kemilokale - det nuværende nr. 25 (det var dengang auditorium med snæver plads til 28 elever), og så skete det, der ikke må ske, nemlig at vand kommer i kontakt med koncentreret svovlsyre. Resultatet var selvfølgelig en mindre eksplosion; men heldigvis havde jeg sikkerhedsskærmen oppe, så eleverne blev ikke oversprøjtet med svovlsyre. Det gik kun ud over mig selv. Så da jeg havde kontrolleret eleverne, gik jeg med al tøjet på under sikkerhedsbruseren. Dernæst gik jeg hen til Rektor Feilberg Jørgensen og sagde, at jeg cyklede hjem for at skifte tøj, og så var jeg selvfølgelig klar igen til næste time (jeg boede også dengang i nabolaget). Mit tøj var gennemhullet fra yderst til inderst; men huden holdt.

Jeg har også bestridt det lidet misundelige hverv at være indre inspektør. I tresserne og halvfjerdserne var der på skolen én ydre inspektør (gårdvagt) og to indre inspektører. Skolen havde på det tidspunkt realklasser, og eleverne måtte ikke opholde sig i klasselokalerne i frikvartererne.

Det var inspektorenes opgave at holde kontrol med elevernes opførsel og deres behandling af skolens inventar. Det var også inspektorenes opgave at sørge for, at eleverne kom til tiden om morgenen. Vi låste af og til dørene og fangede de ganske få elever, der dengang kom for sent.

Med tilvalgs gymnasiet kom muligheden for at oprette astronomi som nyt fag. Dette syntes jeg var en udfordring, og jeg fik det oprettet som tilvalgsfag på mellemniveau. Jeg var med på mange spændende kurser og fik indsigt i den moderne astronomi.

Jeg mener, at jeg er den gymnasielærer, der har undervist og har undervisningskompetence i flest fag - 8 i alt, nemlig: fysik, kemi, fysik-kemi, astronomi, matematik, naturfag, teknikfag og gymnastik.

Fysik var så heldig at få lokalerne moderniseret i 1990. Vi væltede nogle vægge og fik derved indrettet to gode lokaler, nr. 21 og 23, hvor der er auditorieopbygning med gode tavler og desuden borde til gruppearbejde og fysikforsøg. Endvidere fik fysiklærerne i nr. 22 plads til apparater og forberedelse. Det er lykkedes os at opretholde en rimelig god standard ved at holde fysiklokalerne aflåst i frikvartererne.

Skolens fysikapparater er for en stor del fra skolens start i 1958, og de ser derfor lidt slidte og gammeldags ud. Vi var dog heldige

for et par år siden at få mange elektriske apparater udskiftet, idet det var et krav fra Elsikkerhedsrådet. Apparaterne skulle overholde visse normer, så Amtet måtte derfor betale for mange nye elapparater.

Jeg er mærket af ÅSG for livet. For ca. 4 år siden var jeg som sædvanligt på vej fra lokale 22 til nr. 27 med noget apparatur på et rullebord. Branddøren mellem østgangen og sydgangen fik i sædvane et »spark«; med det resultat, at jeg fik døren retur i hovedet. Den skarpe kant på branddøren ramte mig midt i panden. Jeg fik en flænge og måtte på skadestuen for at blive klistret sammen. Branddørens svingningstid var ændret, idet der lige havde været håndværkere, der havde strammet fjedrene op. I dag har jeg et mærke i panden.

Til slut en tak til skolen for 39 gode år.

Bent Wolmar

Brobygning på Århus Statsgymnasium - november 2003

Århus Statsgymnasium har i år for første gang haft en såkaldt brobygningsklasse. 23 elever fra forskellige 10. klasser i Århus-området har i fire uger været skolens 25. klasse: "1. bro". Formålet med denne brobygningsordning er, at elever i 10. klasse, der er i tvivl om valget af ungdomsuddannelse, skal kunne prøve kræfter med det almene gymnasium og i øvrigt også andre ungdomsuddannelser efter aftale med de afleverende skolars skolevejledere. Forløbet skal være realistisk, både organisatorisk, fagligt og socialt. Eleverne skal prøve, hvad der så vidt muligt svarer til begynderniveau i 1.g på både den sproglige og matematiske linie.

1. bro har derfor haft et "normalt" skema, selvfølgelig efter ÅSG's fleksible model. De er blevet undervist i dansk, historie, engelsk, tysk, matematik, kemi, biologi, musik og idræt. De har haft en introduktion til IT og en projektdag om anvendelse af IT i kemi og historie. De har haft timer i studievejledning, der dels har drejet sig om uddannelsen, og hvad den kan bruges til, dels har drøftet studiekompetencer, arbejdsvaner og lektielæsning. Eleverne har deltaget i fællestimer for hele skolen med Benny Andersen, der læste sine digte op og drøftede dem med eleverne, og senere med Finn Madsen, der holdt et foredrag om USA's rolle i verden i dag. Endelig har eleverne haft muligheder for at deltage i cafeer og fester på skolen, samt følge med i skolens dagligdag blandt vores faste elever.

Egentlig alt i alt en rigtig god ordning for de elever, der er i tvivl, og som er realistiske i deres ønsker om uddannelse i forhold til deres evner, motivation og indstilling.

Og hvad kom der så ud af det?

For lærerne har det været en udfordring. Vi skulle lære nye elever grundigt at kende på meget kort tid, således at der kunne laves en kvalificeret udtalelse om den enkelte elevs muligheder i uddannelsessystemet. Man kan selvfølgelig spørge, om det overhovedet er realistisk? Vores erfaring er, at det faktisk fint kan lade sig gøre, især hvis eleverne arbejder seriøst med på hele ideen med brobygning. Hvis ikke det er tilfældet, hvis motivationen mangler, så kan projektet let blive meningsløst.

Det var nemlig tydeligt, at eleverne fungerede meget forskelligt. En gruppe på 8-10 var meget motiverede og faktisk gymnasieegnede fra starten. Man kunne måske spørge, hvorfor disse skulle i brobygning. De var fagligt egnede og var hele tiden været sikre på, at de skulle i gymnasiet næste år. En gruppe på 5-6 var meget lidt motiverede, for ikke at sige, at de nærmest spildte deres egen og vores tid. De forberedte sig ikke og var ikke aktive på nogen måde. De ville ikke kunne klare en almen gymnasial uddannelse lige nu og ville have haft mere fornøjelse af brobygning et andet sted. Som en af vores lærere sagde: Send dem på "Fulton"!!!? Resten, "midtergruppen", fik gavn af forløbet i den forstand, at det gik op for dem, hvad gymnasiet var, og for fleres vedkommende fandt de ud af, at det nok var for svært.

Holdet havde overvægt af tosprogede elever. Der var flere af dem, som ikke kunne dansk på et tilstrækkeligt niveau til gymnasiet. Der blev ifølge lærerne ofte talt arabisk både i

timerne og i pausen, hvilket kunne være et problem.

Vores erfaring med denne første klasse er, at eleverne nok ikke har været udvalgt (visiteret) lige godt og grundigt på alle afleverende skoler. For nogle elever har det som sagt nok været lidt spild af tid, både for dem selv og for os som skole, da både evner og motivation slet ikke var til stede. De ville have haft mere glæde af brobygning i en anden ungdomsuddannelse. For mange har det været rigtigt lærerigt at prøve kræfter med fag og lektier på en realistisk måde. De fortæller efterfølgende, at de enten har fundet ud af, at det sagtens kan gå, eller det modsatte. Og det er jo sådan, det skal være. Forløbet blev afsluttet med en grundig snak med hver enkelt elev om både deres egen oplevelse og vores faglige vurderinger. Den er indgået i elevernes videre uddannelsesplanlægning på de forskellige folkeskoler.

En af vores brobygningsskoler, Rundhøjskolen, hvorfra vi modtog 15 elever, skrev:
Jeg er netop ved at evaluere brobygningsforløbet med vores 10. klasses elever. I den forbindelse vil jeg godt benytte lejligheden til at sige mange tak for de meget fine og grundige tilbagemeldin-

ger, vi har fået fra jer. Det er virkelig noget, vi kan bruge både i det videre vejledningsarbejde og i det faglige arbejde med eleverne.

Du må endelig hilse dine lærerkollegaer og sige tak for det store arbejde med både undervisningen og evalueringen. De elever, jeg har snakket med, har udtrykt begejstring og tilfredshed med de 4 uger hos jer.

*Mange hilsner
Anders Skov
skolevejleder, Rundhøjskolen*

Dette er vi selvfølgelig glade for. Men skulle vi altså til sidst fremsætte nogle ønsker til evt. kommende brobygningsklasser på Århus Statsgymnasium vil det nok være, at eleverne bliver lidt grundigere visiteret, inden de »sendes ud«. Det er vigtigt, at de kommer med i forløb, de er motiveret til, og som er realistiske i forhold til deres muligheder.

Alt i alt har vi fået nogle lærerige erfaringer.

*Michael Andersen
koordinator, studievejleder og
historielærer i 1. bro*

Projektarbejde om alkohol i 1y

I forbindelse med skolens fokusering på projektarbejde og projektarbejdsmetoder begyndte vi i 1y i december på et tværfagligt projekt i biologi og kemi. Det overordnede emne var alkohol. På forhånd havde vores lærere, Mogens Hvid og Mads Leth, fundet frem til 5 underemner, som vi så kunne vælge os ind under i grupper. Underemnerne var: alkoholforbrug, alkohols påvirkning af organismen, alkoholrelaterede sygdomme, forebyggelse og behandling af alkoholmisbrug og alkoholpromille og reaktionstid.

Forløbet var tilrettelagt, så det fandt sted over 9 lektioner med afholdelse af projektmøder, informationsøgning om emnerne og

i baghovedet, når det går løs fredag eller lørdag aften!

Det mest negative ved projektføreløbet var nok, at det kom til at knibe med tiden. De fleste grupper kom under tidspressen og havde svært ved at nå helt i dybden med emnet på de 9 lektioner. De to ledertyper: proces- og produktleder fungerede ikke helt optimalt under dette første projekt. Rollerne kunne være svære at udfylde, ligesom de mængder af referater og papirer, der blev produceret under projektmøderne, ofte blev mere en byrde end en hjælp til grupperne. Det skyldes nok i høj grad, at grupperne ikke forstod at bruge dem korrekt. Senere har vi i klassen arbejdet

med et andet projekt, hvor disse funktioner var komprimeret og dermed blev en stor hjælp for gruppearbejdet!

forskellige praktiske øvelser. Det skulle munde ud i en minimum 10 sider lang rapport om gruppens underemne samt en 15 minutters mundtlig fremlæggelse for klassen og lærerne i den 10. lektion.

De gode sider ved alkoholprojektet var blandt andet, at der for alvor var mulighed for at vælge sig ind under det emne, man fandt mest interessant. Desuden havde mange elever en generel interesse for emnet alkohol, da det jo fylder meget i ungdomskulturen. Personligt lærte vi under forløbet i hvert fald meget om alkohol, som det kan være nyttigt at have

med et andet projekt, hvor disse funktioner var komprimeret og dermed blev en stor hjælp for gruppearbejdet!

Alt i alt var alkoholprojektet en succes. Projektarbejdsmetoden er en god måde, hvorpå man kan gå i dybden med et så omfangsrigt stofområde. Endvidere var det god træning i at få et gruppearbejde til at fungere optimalt ved for eksempel at tage ansvar for gruppen og overholde aftaler og deadlines.

*Sidsel Kaae Hald og Aske Walther Hansen
1y, Mads Leth*

Har du nogensinde haft hånden inde i maven på en ko?

Sandsynligvis ikke. Men det er blot noget af det, man kan prøve på landbrugsforskningscentret, Foulum, som vi, biologi 2.g højniveau, besøgte på en ekskursion i dette efterår.

En kold novembermorgen samledes vi, en flok håbefulde elever, for at drage afsted til Foulum. På vejen derhen havde vi alle store forventninger til dagen. Vi havde på forhånd snakket en del om turen, og programmet var tilrettelagt.

Vi lagde ud med et foredrag om genetik og husdyravl ved forsker, Berngt Guldbandsen. Han fortalte om, hvilke problemer der kan være i forbindelse med genselektion, altså udvælgelse af forskellige gener. Det kan bl.a. være faldende frugtbarhed og produktionsrelaterede sygdomme såsom fedme. Forskningen har også mange fordelagtige sider, bl.a. at køernes mælkeproduktion stiger, og at kyllingerne vokser 2,5 gange hurtigere end for 30 år siden.

Efter foredraget blev vi delt op i to grupper, hvor den ene gruppe fik en rundvisning, mens den anden gruppe lavede forsøg.

Forsøget gik ud på at studere køers vomgasproduktion. Dette har en stor interesse, idet denne produktion udgør en betydelig andel af landbrugets udledning af drivhusgasser. Det egentlige formål på længere sigt er at mindske metanudslippet hos køer ved at sammensætte en ideel kost, da der er en tydelig sammenhæng mellem

koens foder og dannelsen af metan. Samtidig er det også en stor økonomisk besparelse for landmanden at mindske metanudslippet.

Ud fra forsøget fandt vi ud af, at metandannelsen er mindre ved fordøjelse af halm end af byg. Dette er en ud af mange faktorer, som forskere tager hensyn til, når de sammensætter en ideel kost.

I forbindelse med vores forsøg i laboratoriet fik vi mulighed for at lære koens vom at kende på en anderledes og spændende måde.

Da vi kom ind i stalden med køer, fik vi et stort chok. Vi så, at køerne havde en gummiprop siddende i siden. Vi fik at vide, at hvis man tog proppen af, så var der en direkte forbindelse til koens vom. Derefter havde vi så chancen for at mærke koens mave indefra ved at stikke hånden ind i den. Reaktionen var meget forskellige. Nogle var med på ideen fra starten, mens andre stod og overvejede det en ekstra gang. Det endte med, at nysgerrigheden tog overhånd, og alle på nær to overvandt skrækken.

Oplevelsen var enestående. Koen tog ikke notits af, at vi stak hånden ind i dens mave. Den stod helt uforstyrret og gumlede på noget foder. Dette skyldes, at koen ikke kan mærke, hvad der foregår i dens mave. I begyndelsen var det svært at stikke hånden ind på grund af sammentrækninger i vommen. Maveindholdet var varmt og havde en flydende konsistens. Det lignede mest af alt brunt grønlangkål.

Mens man havde hånden derinde, trak vommen sig pludseligt sammen. Det var ligesom, at ens hånd sad fast og blev trukket længere ind. Det var en sjov og uforglemmelig oplevelse.

Rundvisningen var meget spændende. Vi fik indblik i, hvordan forskningen foregår på Foulum. Vi så blandt andet deres minkfarm med 5000 mink. De bruges til forskning og pelsproduktion. Grunden til denne forskning er, at Danmark med sine ideelle temperaturforhold har verdens største minkproduktion.

Vi så også adfærdsforsøg med grise. Det gik ud på at undersøge, hvilket rodemateriale en gris foretrækker ud fra, hvor meget den arbejder for det. Derudover arbejder forskerne også med rotter og mange andre dyr.

Det var en meget udbytterig og spændende tur, hvor vi fik et indblik i, hvordan biologisk viden og forskning kan benyttes i hverdagen. Dette og meget andet, bl.a. en masse gode oplevelser, tog vi med os hjem i bagagen.

*Subahana Ahmed 2a, Fadumo Noor 2y,
Sidsel Juul 2y og Astrid Basse 2z*

What's up!

- møde med amerikanske teenagere

Lige efter sommerferien 2003 fik vi i 2w besøg af en gruppe unge amerikanere og deres ledere fra Californien. De havde, nærmest tilfældigt, udvalgt lille Danmark som mål for en tur, hvor især det meget anderledes samfund interesserede dem. Nu kom de altså her til vores klasse og ville have os til at forklare, hvorfor og hvordan vi dog har opbygget vores helt særlige - og for dem imponerende - velfærdssystem.

Besøg fra USA

The United States of America er i nutidens internationale samfund kendt som det rigeste, mest magtfulde - og fedeste - land i verden. Alt sammen umiddelbare tegn på at det er gået amerikanerne godt i forhold til landets meget korte historie, sammenlignet med Europas. På trods af, eller måske snarere i kraft af, deres lands velfærd er en del amerikanere - som så mange andre - nysgerrige efter at se, hvordan andre, deriblandt »de små venner« i Europa, gør tingene. Forskellene går jo lige fra brødristeren til samfundssystemerne. Europæere og amerikanere har naturligvis mange ligheder, men især det danske velfærdssystem er fundamentalt anderledes end det amerikanske - noget, der mere eller mindre konstant overraskede og imponerede vore amerikanske gæster.

Lige efter sommerferien blev vores klasse så vært for en gruppe på omtrent femten amerikanske teenagere fra Californien. De rejste hertil med deres lokale kirkes (!) ungdomsklub og var altså ikke nogen decideret klasse, men kendte kun hinanden fra sammenkomsterne i klubben. Allerede der var der en forskel, for frivillig deltagelse i kirkelige sammenhænge i bredere omfang end julegudstjenester o.lign. må vel siges

at være relativt ukendt for de fleste af os unge danskere. Lederen for ungdomsklubben havde en kontaktperson i sin veninde, den herboende amerikaner Nancy Greyham, som flyttede her til Åbyhøj fra USA for ni år siden. Nancy stod således for at arrangere aktiviteter for gruppen, bl.a. var det hende, der fik lavet kontakten med vores klasse.

Amerikanernes ophold i Danmark varede i alt ti dage, hvoraf de tilbragte de første tre dage i København og derefter tog toget til os i Århus, hvor de blev, til de skulle med flyet hjem. Efter ankomsten til vor kære by invaderede vores gæster over de næste fem dage Århus Sleep-in på bedste amerikaner-måner: Den første aften var vi inviteret til barbecue party i gårdhaven - dog havde halvdelen af gruppen mere eller mindre »lige« besluttet, at de jo egentlig ville agere vegetarer i disse dage, »når de nu var så usunde med alt det kød derhjemme«. På trods af dette efter vores mening måske lidt sære indfald, fortsatte de den lagte amerikanerstil og kastede sig over os med »What's up!« og spørgsmål om alt og ingenting. Store armbevægelser, vittigheder og »vegetarpakker« fra grillen fløj på kryds og tværs af bordet. Ved vittighederne såvel som ved den lidt stereotype hilsen blev vi ofte lidt »lost« og anede ikke hvilken form for respons, der forventedes af os, men det var tilsyneladende fuldstændig lige meget - de fortsatte i hvert fald ufortrødet.

Fælles for dem alle var deres åbenhed, nysgerrighed og ligefremme spørgsmål. De forventede at høre om danskernes dagligliv, men også at kunne forhøre sig om landets historie og anderledes kultur. Hver og én havde en bunke af spørgsmål, de søgte svar på. De »store« spørgsmål omkring »alvorlige« emner

som udviklingen af det danske velfærdssystem og indvandrerpolitik var en stor del af, hvad de »officielt« var kommet til Danmark for, men også mere simple spørgsmål var af interesse: Hører de den samme musik som os? Hvilken slags skydere har danskerne? Hvorfor drikker de så meget (danske unges ubestridte rekord på dette område var i særdeleshed ikke gået deres opmærksomhed forbi)? Og sidst, men ikke mindst: Hvor i hule H er deres Landrovers henne, og (da mange af dem ikke ejede en cykel, endsize kunne cykle) hvad er det for en dille med at cykle, sådan som alle de underlige danskere hjuler rundt over det hele?!

Ugens forløb

Det amerikanske partys ledere og vores lærer Mads havde i forvejen planlagt ugens program med stort engagement, hvilket indeholdt såvel besøg i den gamle by som ture på stranden samt et kæmpe farewell-arrangement, hvor madkulturerne skulle mødes og gå op i en højere enhed; frikadeller og chokolade-chip-cookies blev kreeret i fællesskab og nydt med stort velbehag.

Begge grupper, såvel amerikanere som danskere, havde på forhånd som oplæg til indbyrdes diskussioner set Michael Moores "Bowling for Columbine", som omhandler skydeepisoden på Columbine High School, hvor to elever gik amok og skød og dræbte 14, såvel elever som lærere. Filmen omhandler også - med en vis ironi og sarkasme - USA's blodige fortid og brug af våben og vold som løsningsmiddel i konflikter og i beskyttelsen mod uvelkomne.

Filmen var som sagt ment som oplæg til gruppediskussioner. Her debatterede vi samfundsforskelle og -ligheder, men der blev naturligvis også almindelig småsnak i og omkring mindre omfangsrige emner. I diskussionerne var vi en del inde på de voldelige tendenser i USA og de amerikanske teenagers eget forhold til våben og vold.

Det skal siges, at dette forhold generelt set er meget forskelligt fra, hvad vi kender til; i USA er det bestemt ikke ualmindeligt at vide, hvor husets våben ligger i tilfælde af indbrud eller andre problemer, ligesom det heller ikke er ualmindeligt at vide, hvordan de bruges.

Diskussioner på livet løs

Det første, vi ofte naturligt gør, når vi møder nye mennesker, er at sammenligne ting omkring os selv. Et emne som fri uddannelse, som vi her i Danmark ikke tænker videre over, blev sammen med vores amerikanere pludselig debatteret med næsten overraskende stor interesse især fra deres side.

Et andet eksempel på en markant forskel i vores samfund over for det amerikanske, var, som amerikanerne med det samme havde bidt mærke i, de offentlige transportsystemer. I Danmark ser vi det - ligesom den fri uddannelse - som en selvfølge, at togene og busserne kommer til tiden. Derfor skaber forsinkede afgang stor frustration. Det er ikke ualmindeligt, at problemer med transportsystemerne (f.eks. forsinkelser) vil komme i nyhederne. I Californien skulle det efter vore venners udsagn være noget ganske andet; dér forventer man intet og får mindre. For eksempel fortalte en af vores amerikanske venner, at han bliver nødt at stå ved busstoppestedet mindst en halv time, før bussen afgår for at være sikker på at nå den; buschaufførerne kører, når det passer dem.

Amerikanerne var også meget imponerede over vores busser; de kom til tiden og var »nice and tidy«. På en af busturene til stranden besvime en passager pga. varmen, og bussen måtte holde og vente på ambulancen. 15 minutters spildtid bare for en enkelt person, der næsten sikkert ikke engang fejlede det store, kom meget bag på vores unge amerikanere. I USA ville manden være blevet sat af, uden at nogen i bussen ville tænke videre over det, når de blot ikke blev mere forsinkede. Denne lille

episode var med til at give dem det positive indtryk af det danske system, som de nærmest kom til at dyrke som en utopi. Danmark kom til at fremstå nærmest som drømmen om det perfekte samfund, og flere sagde begejstret, at de »helt klart ville flytte her til, når de kunne!« Vi grinede og tog hele »We LOVE Denmark!«-trippet med et gran salt, for som vi fandt ud af, er overdrivelsestendensen tilsyneladende lidt en del af det at være amerikaner.

Også USA's skolesystem og -miljø er meget forskelligt fra vores. Hele vejen gennem skoletiden har de aldrig en fast stamklasse. I stedet er der klasser for hvert fag, og med ca. seks forskellige fag pr. dag vil man ikke have mulighed for at være sammen med de samme venner dagen igennem. Dermed er man mere et individ end en del af et fællesskab. Man er nødt til at være åben og selvstændig og kan ikke være afhængig af gruppen. I Danmark vil man naturligt bruge klassen som et sikkerhedsnet og grobund for socialt samvær. Der er nok både fordele og ulemper ved begge dele.

Som vi ser det, er dette skolesystem og hele idéen i samfundet med til at skabe amerikanerne, som de er: Åbne, men også meget opmærksomhedskrævende og grådige i deres bestræben på at »overleve« alene. Grådigheden blev bekræftet ved farewell-middagen, hvor man skulle være hurtig for at få del i maden. At man i så høj grad skal sørge for sit ego kan også medføre, at temperamenterne kommer til at ligge lige under overfladen. Boomer, en af amerikanerne, fortalte om, hvordan slagsmål bliver startet ved tilfældigheder. Blot fordi man tilfældigvis kommer til at bumpe skuldrene ind i hinanden på gangen og ikke vil have denne ærekrænkelse siddende på sig,

farer man i totterne på hinanden.

Begejstringen for Danmark

Det var to forskellige lande og to forskellige samfund, der var blevet sammenbragt med besøget fra amerikanerne, og det var meget spændende at få venner af en meget anden mentalitet. Meget af det, vi erfarede gennem vores møde med de amerikanske teenagere, indikerede, at Amerika er bygget på princippet »Survival of the fittest«. Her står Danmark lidt i modsætning med vores sociale velfærdssystem og støtte til de svage led i samfundet.

Al denne begejstring skyldes nok til dels den typiske amerikanske tendens til overdrivelse og til dels det »glansbillede«, som vi mere eller mindre uforvarende gav dem med hjem.

Alt i alt var det en rigtig god oplevelse. Samtidig har vi skabt kontakter, som kan holdes ved lige via mails, og som vi håber, at vi måske senere kan gøre brug af til et besøg i De Forenede Stater.

Én ting har vi lært. Når nogen siger: »What's up?« så lad endelig være med at forsøge på at forklare, hvordan din dag har været eller overhovedet besvare spørgsmålet, men svar blot tilbage med lige så store eller større armbevægelser: »WHAT'S UP!«

Line Nielsen og Inge Revsbech 2w

Studenter

Budapest tur/retur

Træ... træ... træ... træ... Udenfor ruller landskabet af sted. Snart vil træerne blive erstattet af Slovakiets faldefærdige bygninger, Tjekkiets brune landskab, Tysklands motorveje og til sidst »de danske, grønne skove«. Dette er der dog endnu 22 timer til, og lige nu er vores tanker andetsteds.

Inde i bussen breder lugten af sure sokker, sved og bustoilet sig. I midtergangen hober slikpapiret sig op. Solen står ind gennem vinduerne, og en emsig københavnerløs udbryder med skærende accent: »Ej, mand hvor er her altså bare totalt varmt, ik'?!« Vores irritation over varmen bliver ikke hjulpet af lyden fra vores »rejsekammeraters« ghetto-blåser, der brager technomusik og dårlig dansk rap ud i resten af bussen. Det bliver ikke bedre af, at de kun kan synge med på omkvædene: »Din mor er en luder!...«.

Men det har været det værd. Budapest er en overraskende dejlig by med en utrolig spændende fortid. Selve Budapest ligger i hjertet af Ungarn, hvor den deles i to af floden Donau. Buda-siden er kendt for dens bakkede terræn og smukke seværdigheder, mens Pest-siden, på den anden side af floden, er rigere på butikker og cafeer.

Mange af cafeerne stammer fra den tid, hvor Ungarn var en del af det habsburgske rige. I det hele taget har selve Ungarn ikke for alvor

været selvstændigt i mere end 15 år, da den ene besættelsesmagt gennem århundreder har afløst den anden. Fra tyrkere til østrigere til nazister til russere.

De mange kulturelle påvirkninger har sat utallige spor i denne smukke by. Budapest er blandt andet kendt for sine varme kilder, som specielt romerne og tyrkerne udnyttede. Badekulturen har hængt ved siden da, og i dag kan man se de mest prægtige bade. Blandt andet kan vi varmt anbefale Gellért-badet.

Gellért-badet er byens fineste bad. Blandt andet er der mulighed for at afspænde i de 36-38 grader varme indendørs bassiner, gå i sauna, gå i dampbad, få skyllet sin numse, prøve det kolde gys i 18 grader »varmt« vand og ikke mindst få massage.

Da vi først trådte ind til badene, som for øvrigt er kønsopdelte, blev vi mødt af et chokerende syn. Vi danskere, som ser os selv som rimelig frisindede, var alligevel ikke helt forberedt på, hvad der var i vente. Foran os vrimlede det nemlig med fede, rynkede, gamle damer, som splitterne nøgne skulpede rundt i vandet, som var det den naturligste ting i verden. Som unge piger i badetøj følte vi os en smule udenfor. Dette afholdt os dog ikke fra at nyde de dejligt varme bade med mineraler og bobler.

Ud over de varme bade kan man ikke undgå

at lægge mærke til de flotte bygninger og monumenter i Budapest. Her kan man igen se de mange kulturelle indflydelser fra de forskellige besættelsesmagter. Går man ned ad en af hovedvejene, synes det umuligt ikke at vende hovedet efter de gamle, stolte huse, der ligger som en kontrast til den brølende trafik. Endvidere kan man ikke gå 100 meter uden at falde over en af de mange statuer, som ungarene er så stolte af.

Selvom man ikke når at blive træt af at se på bygninger, er det nu alligevel dejligt at tage en slapper på en af cafeerne. Her bydes der på kager i lange baner og kaffe fra hele verden.

Men når man nu er på studietur, er det ikke altid seværdighederne, der trækker mest. Budapest har et hyggeligt natteliv, og et af de steder, vi faldt for, var billigt, rart og charmerende. På Old Man's Music Club drak vi iskolde, billige øl og mødte sære mennesker. Ungarene er ikke bange for at give drinks, hvilket nogle af os kunne føle dagen efter.

Vi vågner i bussen efter seks timers søvn og ser til vores irritation den grå, overskyede himmel, som truende hænger

over os. Stemningen i bussen er blandet. Nogle glæder sig til at komme hjem, mens andre drømmer sig tilbage til Budapests bagende sol og ubekymrede stemning. En ting er sikkert: Budapest har en del at byde på. Den er på den ene side meget anderledes end andre storbyer, men besidder på den anden side mange kvaliteter, som man ikke finder på de sædvanlige turistfyldte charterrejsemål. På en måde føler vi, at vi er snublet over en perle, hvor materialismen endnu ikke har taget over, og hvor kultur, stemning og særprægethed ikke kan undgå at smitte. Budapest kan varmt anbefales.

Sophie Seebach og Christina Vogelius 2a

Religionerne live

I dagene fra den 8. - 10. januar henlagde 3c og 3x religionsundervisningen til København. Turen var et projekt om forskelle og ligheder i de tre monoteistiske religioner, jødedom, islam og kristendom. Ideen med at tage til København var at lade eleverne opleve religion i virkeligheden. I København havde vi muligheden for at komme helt tæt på muslimer, jøder og kristne i bøn, samtidig med at vi kunne møde toneangivende skikkelser fra de tre religioner. At få lov til at deltage i en jødisk sabbatgudstjeneste og en muslimsk fredagsbøn viser sig at være en langt mere eksotisk oplevelse, end man får ved at rejse jorden rundt, især når den kombineres med samtaler med både overrabbineren og en af de fremtrædende imamer i Danmark.

Helt konkret var vi på besøg i den jødiske synagoge, i Christians Kirke, som er en protestantisk folkekirke, og i en af de største moskeer i Danmark. Hvert af de tre steder deltog vi i en gudstjeneste og oplevede på den måde en central del af den pågældende religions kult i praksis. Vi sad med på gulvet - pigerne selvfølgelig med tørklæde - mens de muslimske mænd lagde panden mod jorden for at bede til Gud vendt mod Mekka, vi sad med - med pigerne på balkonen - i synagogen, mens torahrullerne blev båret rundt, og vi var med ved nadveren i Christians Kirke. Vi forstod ikke alt, hvad der blev sagt under ritualerne. I synagogen blev der talt hebraisk i flere timer og i moskeen arabisk, heldigvis med engelsk oversættelse, men det blev oplevelsen ikke mindre intens af. Så fik lydene og det visuelle en så meget stærkere placering.

Ud over at deltage i kulthandlerne mødtes vi med repræsentanter for de tre religioner. Overrabbiner Bent Lexner havde taget en formiddag fri for at mødes med os og fortælle om jødedom, sognepræst

Flemming Pless tog sig tid til os umiddelbart efter nadvergudstjenesten, og Det islamiske Kulturcenter havde arrangeret både undervisning og et møde med imam Fatih Alev. Disse kultur møder var i høj grad med til at flytte grænser for eleverne. Det er en fantastisk oplevelse at møde mennesker, for hvem religionen er en udadskillelig del af dem selv samtidig med, at de er utroligt vidende om religion.

Det mest intense var at komme i en ægte dialog med præsten, imamen og rabbineren. I dialogen fik eleverne mulighed for at prøve deres egne synspunkter, fordomme, tanker og livsanskuelser af i forhold til de tre religioner. De stillede både åbne og provokerende spørgsmål, som blev taget seriøst af de tre. Vi havde fornemmelsen af, at samtalen var lige så eksistentiel for Lexner, Pless og Fatih Alev, som den var for eleverne. På den måde udviklede der sig et seriøst samtalerum, som langt overgår den samtale, vi kan føre i den daglige undervisning.

De tre dage i København var en stor oplevelse for os alle, og de har trukket lange spor i undervisningen. Der har været mange ting, der skulle bearbejdes, efter vi kom hjem. Rent fagligt har vi brugt tid på at få systematiseret vores oplevelser, og på det mere menneskelige plan har turen givet anledning til megen snak om, hvad det egentlig var, Lexner, Pless og Fatih Alev sagde og gjorde.

Per Sørensen og Helle Richardt

Tværfagligt samarbejde på Antikmuseet

I begyndelsen af januar, da vejret var trist og gråt, tog 3x med fagene oldtidskundskab og billedkunst en tur sydpå til Grækenland. Det var ikke en rejse i fysisk forstand, men en rejse bagud i tid til dengang, da de europæiske ideers verden endnu var ny, og kunstens formsprog ændredes i takt med større teknisk kunnen. "Rejsen" gik til Antikmuseet på Aarhus Universitet, der har en repræsentativ samling af gipsafstøbninger af antikke skulpturer, som vi inden for fagene oldtidskundskab og billedkunst ville analysere og fortolke, tegne og modellere. Det tværfaglige samarbejde og projektarbejde, der bliver en del af den kommende gymnasierforms signatur, har længe været praktiseret i faget billedkunst. I skoleåret 2003/04 har tre billedkunstklasser på forskellig vis samarbejdet med oldtidskundskab om et todages besøg på Antikmuseet.

På museet drejede det sig om at se på en skulptur og aflæse dens budskab, der kan være af historisk, kulturhistorisk, mytologisk eller stilistisk karakter. Ved at tegne skulpturerne kom vi dem nærmere og fik øje på formtræk, som før syntes skjulte. Disse iagttagelser kunne samtidig bruges i en analyse af det tidsbillede af den græske oldtid, som de antikke skulpturer først og fremmest er et udtryk for. I 3x gik vi et skridt videre, da tegningerne skulle bruges til at arbejde tredimensionalt med en stående skulptur i enten ler eller sort voks med både

klassiske og abstrakte træk. Ud fra et klassisk udgangspunkt skulle eleverne nærme sig et moderne og i højere grad abstrakt udtryk, for derigennem at parafrasere over det værk, de havde valgt at beskæftige sig med teoretisk og praktisk. Skulpturen ville samtidig blive elevernes billedkunstprojekt.

En parafrase er en billedfortolkning. Man siger, at en parafrasens bedste egenskab er dens evne til at skabe en billeddialog med betragteren, der, forudsat at hun eller han kender forlægget, kan få øje på de ændringer, der er foretaget, og reflektere over dem. Men forinden har en frugtbar billeddialog mellem den, der skaber parafrasen, og skulpturen, der danner selve grundlaget for parafrasen, fundet sted. Det betød for eleverne, at de nødvendigvis måtte kende deres skulptur godt og undersøge dens historiske baggrund og stilistiske formsprog, før de kunne lave deres egen version - parafrasen. På førstedagen på Antikmuseet skulle skulpturen analyseres, dateres samt tegnes så nøjagtigt som muligt fra to kendetegnende vinkler. Den næste dag skulle den fortolkes og gøres abstrakt. I mellemtiden var de gennemarbejdede tegninger blevet kopieret, så der nu kunne eksperimenteres frit med at indlægge abstrakte elementer i tegningerne uden at ødelægge de oprindelige tegninger.

Hjemme i billedkunstlokalet blev der eksperimenteret videre, efter at skulpturen i grove træk var blevet modelleret op, og eleverne viste kreativ idérigdom. Det tredimensionale arbejde med skulpturen blev hjulpet på vej af, at eleverne på et tidligt tidspunkt i processen havde forholdt sig til skulpturens abstrakte muligheder. Arme og hoveder blev klippet af, ståltrådskelettet blev blotlagt, former blev geometriseret og forenklet, tyk ståltråd gennemborede som syle en voksskulptur, der ydermere fik små skruer og møtrikker skruet ind i figuren for at give den et skrøbeligt udtryk. Da skulpturerne stod færdige, og tegningerne havde fået en indramning, skulle de fremlægges og evalueres på lige fod med analysearbejdet inden for oldtidskundskab og billedkunst. Det tværfaglige forløb i 3x viste, at to fag med fordel kan drage nytte af hinandens videns- og fagområde og understøtte hinanden. Samtidig stod det klart, at der i mødet mellem abstrakte og figurative elementer opstår et spændingsfelt, som gør de antikke skulpturer levende igen og tilgængelige for en moderne beskuer.

Martin Kjær

Skolefest på ÅSG

- balkjoler og bare ben
27. februar 2004

Bogkældereren

- set fra bruger

I løbet af efteråret 2003 er der blevet indført et nyt system i bogkældereren, der er mere baseret på selvbetjening end det forrige. Der er dog stadig ansatte dernede, som hovedsageligt er "vore egne". Det er altså skolens disciple, der arbejder i bogkældereren, hvilket er en positiv detalje, der gør det en smule hyggeligt at komme derned. Ikke mindst fordi det faktisk fungerer for dem! De er i løbet af det forgangne år blevet bedre og bedre til at håndtere computernes lånesystemer, samt til at finde lige præcis den bog, man leder efter. Set fra den anden side af skranken ser det ud, som om mine skolekammerater arbejder godt sammen. Dette er af stor betydning for, hvor hurtigt man får sine ivrige fingre i "Litteraturhåndbogen", "Alle tiders geografi", og hvad lærerne ellers kan finde på at bæare de kommende studenter med.

Jeg tror faktisk aldrig, at jeg har været i bogkældereren, før det nye system blev indført. Tidligere var det lærerne, der både skulle sørge for at hente bøgerne til klassen og samle dem sammen igen. Især det sidstnævnte var yderst tidskrævende, hvilket ikke hjælper på elevernes koncentration og derfor er særdeles ukonstruktivt i længden. Som det er nu, er det elevens eget ansvar at hente de bøger, vores undervisere siger, vi skal bruge inden en given dato. Ikke nok med at dette er langt mere tidsbesparende, hvilket er meget relevant i dagens Danmark, men det er også

givende på det punkt, Keld et co. sætter højest: almen dannelse! Hvad får vi ud af at kende Beethoven og Brecht, så længe vi ikke kan finde ud af at overholde deadlines, om end det bare drejer sig om afhentning af bøger? Alt i alt mener jeg, at det ikke bare er fair, men også nødvendigt at lægge ansvaret for bøgerne over på eleverne selv!

Mette Callesø 2c

- og bogorm

Som en af de disciple, der er ansat i bogkældereren, er jeg ligeledes glad for det nye system, når det ellers virker. Og når der ikke står 20 sure elever, der skal hente den samme Litteraturhåndbog og ikke kan forstå, når man forklarer, at deres lærer ikke har sendt en bestilling, eller at bogen er udlånt til en anden klasse. Derfor vil jeg nu komme med en lille forklaring på, hvordan det hele hænger sammen. Det hele starter med, at jeres lærer får en af de der lyse idéer, som går ud på, at I nu skal læse om Romerriget i historie. Så går læreren ned og kigger lidt i bogkældereren, og her finder han den bog, han vil undervise ud fra (oftest de ældste). Så går han op på lærerværelset, sætter sig ved en computer, skriver en bestilling og sender den til bogkælderens mail. Til sidst går han hen i klassen og siger: I skal hente denne bog om Romerriget. Dette er alt sammen sket i løbet af første og anden lektion, så I tænker: "Vi

går ned og henter den i dag, mens vi husker det". Men her kommer problemet, for vi er der nemlig ikke altid. Vi skal også følge vores undervisning og har derfor ikke læst, at der er kommet en bestilling på denne bog. Der går ca. to dage, inden vi kan være sikre på at have den klar. Og det er langt fra sikkert, da det jo kunne være, at der var en anden lærer, der havde fået samme lyse idé. Jeres lærer glemmer så at fortælle jer, at I er nødt til at vente lidt endnu, indtil han har snakket med den lærer, der bruger bøgerne på det givne tidspunkt. Ligeledes er der en grund til, at I skal have jeres sygesikringsbevis med. Skolen mister nemlig bøger for mange penge hvert år, når der er 200 3.g'ere, der bliver studenter. Der

var ikke tidligere noget juridisk grundlag for at sende pantefogden efter dem, men det er der nu, hvor vi bipper jeres sygesikringsbevis. Derved sparer skolen en masse penge på erstatning af gamle bøger, som i stedet kan bruges på nye og bedre bøger.

Samtidig vil jeg benytte lejligheden til at bede om tålmodighed fra jeres side. Systemet er også helt nyt for os. Vi er ved at få det lært, men der er stadig nogle ting, vi ikke kan. Dette kunne for eksempel være at lave computerne, når de går ned, for det overlades stadig til Kaare Petersen, skolens datavejleder.

Marie Louise Jarland 2z

MGP på fodboldbanen

Jeg står bag scenen, klemt fast mellem to danseblondiner i AGF-trøjer og korte, hvide nederdele, syet af vores lækre bassist, Aka, frøken-ny-og-forbedret-festudvalgsformand. Vi står alle og venter på, at de to veludvalgte konferenciers skal blive færdige med at snakke, så vi kan komme ind og fyre vores nummer af. Nede foran scenen står et bredt udvalg af skolens elever, der i øjeblikket er blevet forvandlet til en flok råbende, hujende og storrygende groupies, der venter spændt på, at band nummer seks skal vise, hvad de dur til...

For 10 minutter siden stod jeg selv derude blandt publikum og hujede af Curling-Kåres Lover Girl, for man kan sagtens være et godt publikum, selvom man selv er på setlisten. Men nu står jeg altså her bag scenen og laver diverse tumpede opvarmningsøvelser i form af »ulvehylet« og kromatiske skalaer en masse. Så sker det: Konferencieren råber: »Lad os gå ud på fodboldbanen«, men når knap at blive færdig, før bandet styrter ind. Guitaristerne og bassisten sætter deres instrumenter til, og introen begynder: »Stille sidder jeg...«, synger jeg, og glæder mig over, at jeg ikke har drukket en dråbe so far. Så kommer danserne, de seks GF-sister-blondiner, ind, og efterhånden som de begynder at smide tøjet og kaste sig ned på jorden med benene i luften, bliver publikum i bedre og bedre humør. »Jeg vil ha' diiiiiig«, skråler Tes og Marthina, mens jeg af al magt forsøger at udføre de to dansetrin, som en eller anden blond babe, der finder det helt naturligt

at bevæge sig til musik, har påduttet mig. Pyh! Og så er det hele pludselig slut...

Vi går om bag scenen igen og braser syngende ind i nr. 31, der i dagens anledning fungerer som backstagelokale. Heromme sidder drengene fra 3rd DeGree og drikker sig en kæp i øret, mens the Nuzziboy's smører sig ind i glimmer. I det hele taget er der god stemning omkring de heltulovligt indsmuglede øl. Vi sætter os ved et bord, klapper hinanden på skuldrene og erklærer, at de øvrige bandmedlemmer garanteret har gjort deres

GF-Sisters
Samlet nr. 3, men bedste tekst og sceneshow

3rd DeGree-vinderne:
"Mærk mine kærtegn!"

pligt på den mest fuldkomne måde. Bare en skam, at det ikke var til at høre. Mille forsøger at komme igennem med nogle fornuftige ord til sine »mujeres bonitas«, mens Dan og Flade, vores »Oldies but Goodies«, desperat prøver at gemme sig for eventuelle lærere, i håb om ikke at blive afsløret som ÅSG-hungrende 4.g'ere. Alt dette bliver dog næppe registreret, for eftersom bandet i kraft af de seks dansere hovedsageligt består af hunkøn, er der en snidren og en snadren uden lige. Drengene flygter ud i forhallen i håb om at støde ind i hvem som helst, der ikke er iført en GF-trøje.

Efter at have været i gang siden klokken tre om eftermiddagen med

lydprøver, spisning, make-up, opvarmning, optræden og fest, er det hele nu passé. Det er en lidt flad fornemmelse sådan at have spillet vores nummer for sidste gang. Det allerværste er dog, at vi er blevet ret gode venner i den tid, vi har øvet, og nu har vi ikke mere nogen naturlig grund til at ses i tide og utide. Men endnu er der et par timers fest til gode, som skal udnyttes. Nogen tur på fodboldbanen blev det ikke til for mit eget ydmyge vedkommende, men næste år er der jo endnu et MGP, og vi er allerede fulde af gode planer. Disse må dog vente lidt; det bliver efterhånden sent. Mens pedellos begynder at rydde op sammen med det udvidede festudvalg, tager vi vores overtøj på og begiver os ud i nattens mulm og mørke for at fejre en aften, der var helt fantastisk - om end en smule sejrsløs.

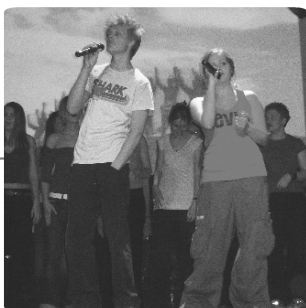
Mette Callesøe 2c

Paul Simon-projekt

Det hele startede for lang tid siden på en kold november eftermiddag efter skoletid. Det var fuldstændig vindstille udenfor, da blæserne for første gang sad parate indenfor i musiklokalet. Kort efter begyndte de første skingre toner - projektet var i gang!!!

De nervøse sangere forberedte sig til den nervepirrende audition, hvor kun cremen/eliten kom igennem nåleøjet.

Tiden gik, og dagen, hvor det hele skulle opføres, kom hastigt nærmere. Hos blæserne, der endnu ikke havde fået en ren tone ud af deres respektive båthorn, begyndte nervøsiteten for alvor at melde sig, og man hørte op til flere beklagelser over deres grej. Så kom weekenden, hvor det hele skulle sættes

sammen. Alle de forskellige forestillinger, der havde været om musikken, smeltede sammen til en fantastisk enhed omkring en musikalsk kerne - og så var der blæserne! Som en ren Rommedahl tog de venstre flanken med storm og blæste flere gange sangerne ud over scenekanten.

Men så kom dagen, hvor Kelvis alias rektor Kellermand trådte til. Herefter kom der helt andre lyde i vandlåsen, de kom med andre

ord på niveau med percussionisten, der for det meste sad og sov med ranglen godt plantet i venstre hånd. Ej, det kom faktisk til at lyde helt godt, og de søde læreres engagement kom til udtryk gennem en flot og sammenhængende teaterkoncert med både dans, sang, samba, skuespil, gymnastik, ballet, salsa og mange andre eksotiske finurligheder. Det var med andre ord ikke ideerne, der manglede, og sammensmeltningen mellem alt dette ståhej førte til en fantastisk opsætning.

Set i bakspejlet har det været en stresset, hård, kedelig, sjov, spændende musikalsk arbejdsproces. Sammenholdet har været helt i top, og humoren, der ikke altid var på internationalt niveau, var alligevel opfriskende

og vellidt af alle på tværs af klassetrin (1.g undtaget :-)). Vi har haft en hyggelig tid, og vi kan se tilbage på mange gode minder og oplevelser. Tak til alle, der har været med til at gøre det sjovt.

Tak til lærerne, fordi I lærte os at spille så flåt, uden jer ville det lyde af låt!

Andreas Nygaard Jensen og Andreas Brinck Kristensen 3y

Tre år munder ud i chassé - en beretning fra revyen og skolefesten

Den vinterblege sol forsøgte med god vilje fra sin lave eftermiddagsposition - med hjælp fra den tynde sprække af vinduer - at opvarme forhallen. Projektet var ikke alene på forhånd dømt til at mislykkes, men forekom med viden om aftenens menneskepakkede arrangement også meningsløst - kropsvarmen ville til enhver tid sejre over den sløve sol.

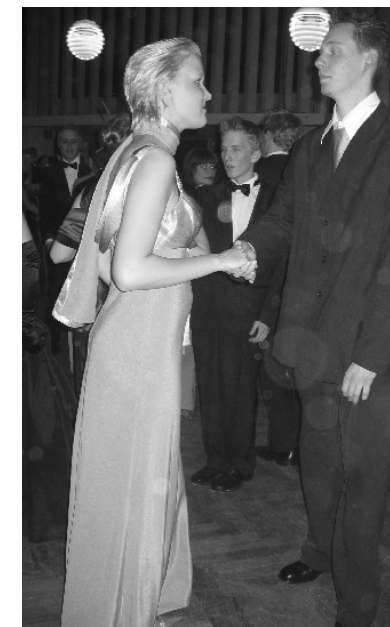
Det forventede menneskehav havde dog langt fra oversvømmet de gule fliser i forhallen endnu - kun et halvt hundrede 3.g'ere, der var ved at lægge en sidste, rystende hånd på den årlige revy, befolkede skolen. Forberedelsen var startet, efter at de sidste tommermænd fra nytåret havde sagt op og forladt de kommende studenterhoveder. En kold januardag mødtes en lille skare kommende tekstforfattere for første gang med et par chipsoser, to halvanden liters colaer og instruktøren. Skoletaskerne blev læsset med rimordbøger, gode råd og erfaringer fra Brædstrup-revyen.

Snart blev A4-arkenes tomme hvide overflader streg for streg af stiftblyanternes tryk udfyldt med potentiale: Spirende idéer blev til et forvildet krat af bogstaver. I den følgende tid muterede blyantsstregene støt og roligt, og underlige indfald og skøre betragtninger blev nedfældet - indimellem endog på vers.

Det krævede en enorm forestillingsevne at se de tørre bogstaver konverteret til virkelige replikker, rekvisitter og reaktioner, og midt i vildnisset af jokes og pudsigheder måtte de alt for snævre referencer beskæres: Sketchene måtte holdes til det skolerelaterede, samtidig med at en almenlydig humor var nødvendig

for at også udenforstående skulle kunne mere sig. Beskærearbejdet og uddeling af gødning til nye sketcher blev foretaget på de ugentlige møder med forfattergruppen ved instruktørens lille spisebord, der hurtigt blev dækket af strøtanker, ændringsforslag og kagekrummer.

En søndag i starten af februar blev det nylakerede trægulv i den polare festsal omdannet til skoparade: Omkring 140 sko, hvis tilhørende 70 ejere var håbefulde dansere, musikere, statister, skuespillere, sminkører,

rekvisitører og runnere, sled gevaldigt i lakken. I mellemtiden var forfattergruppen færdig, og teksterne blev kopieret i et antal, der voldte undertegnede arme smerte i en lille uges tid efter at have slæbt dem hjem og tilbage til skolen igen.

De 140 sko blev i den følgende tid slæbt op på skolen mange gange uden for gængs skoletid: I de to uger mellem vinterferien og skolefesten var næsten hver aften øveaften.

På flere måder blev der skabt mirakler i arbejdet med revyen. Da scenelyset tændtes for sidste gang til premieren og åbenbarede en rockende klump på 70 skikkelser, der i bedste Westlife-stil takkede skolen farvel, var det faktisk, at vi stod og varmede os i publikums taktfaste hyldest, langt fra det, der betød mest. For mig var fontænerne symbolske for revyen: Vi nåede ikke at finde nogen til generalprøven dagen før og modtog dem i ellefte time inden premieren. Men ikke desto mindre var vi fast besluttet på, at de skulle med, og ved hjælp af en manglende installationsvejledning, en halv meter gaffa-tape, en strømforsyning, en hel masse ledninger, godt samarbejde og et ustandseligt gåpåmod, blev de sat op og spredte lys og glæde for en stund. Skønt man har gået på ÅSG's lyse gange i tre

år, har man langt fra mødt alle mennesker, og selvom det kan lyde som præludiet til klicheernes vagtparade, var det for mig nok den største lykke, revyen gav: Alle de prægtige mennesker, der var fast besluttede på, at det hele skulle blive godt. Dét tænkte jeg på, da vi stod i rampelyset på scenens flade brædder – og glædede mig selvfølgelig samtidig over den fantastiske reaktion, publikum lod komme til udtryk gennem deres hænder.

Efter revyen var der knurrende maver at høre, og elever, forældre og de lærere, der var inviteret til spisning siden engang i 1.g, samledes i deres respektive lokaler, der i aftenens anledning var pyntet med balloner, serpentiner og papirsduge – en udsmykning, der var en anelse mindre minimalistisk, men samtidig også noget mere farvestrålende end skolens officielle festdekoration, der var holdt til afklippede sorte plasticsække på fordørene.

Der blev indtaget mad fra Det Grønne Hjørne og diverse drikkevarer, som man med lidt held kunne finde billigere i Systembolaget, og der blev holdt tårefremkaldende taler og sunget nostalgiske fysiksange, der mindede os om den første fælles klasseaften for snart tre år siden.

Kort før vinterferien gik vi i idræt i gang med de første spæde lancier-trin – en indlæring, der ifølge min observans primært henvendte sig til udpræget praktisk begavede elever. I hvert fald tog det lang tid, inden min hjerne fik overbevist mine ben om nødvendigheden af at chassere, hop-hoppe og træde frem og tilbage på de rigtige tidspunkter, hvilket måske også hang sammen med, at hjernen var mere optaget af at fundere over, hvor fortrukken en adelsmand skulle have været for at finde på sådan en dans. Det hele blev heller ikke bedre af, at vi skulle complimentere hverandre og prøve at holde den fornemme maske, alt imens vi var iklædt spraglede t-shirts, træningsbukser fra Adidas og udtjente kondisko.

Efterhånden begyndte jeg dog at erfare, at den fulde adelsmand havde haft en lille rest af logik siddende i en enklave af hjernen – eller også var gentagelserne af forskellige trin i de forskellige ture bare tilfældige.

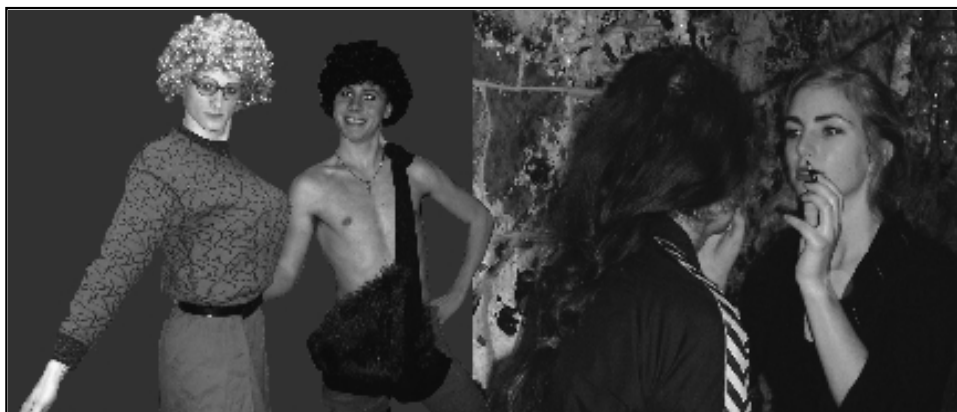
Selvom det var vanskeligt – selv for matematiske 3.g'ere – at stille op i nummerorden, så den endelige placering af kvadriller efter indmarchen blev korrekt, lykkedes projektet dog slutteligt ganske overbevisende, og på en måde, jeg endnu grubler over, kom vi alle til at stå korrekt i hver vores lille firkant, hvor mangel på bevægelsesrum gerne skulle gøre bevægelserne så meget desto mere korrekte. Det var for så vidt en fornøjelig fornemmelse

at stå som en ottendedel kvadrille i det store system af ottendedele af kvadriller, og ved hjælp af en diskret skelen – forhåbentlig – se sin egen bevægelse synkroniseret omkring sig og samtidig forestille sig, hvordan det store billede så måtte se ud.

Vals og tango blev der efterfølgende også danset i forskellige variationer, hvoraf visse – eksempelvis min egen – var særdeles varierende i forhold til udgangspunktet og måske på grænsen af en helt ny dans. Mindre sjovt var det dog ikke af dén grund, og ellers bød kantinens gulv også på muligheder for mere moderne danse, mens der rundt omkring også var borde til hyggesnak og væde til de tørre ganer. Den sidste mulighed blev især dyrket af aldrende lærere, var vi mange, der bemærkede.

Da jeg gik gennem de plasticdækkede fordøre på vej ud under vinternattens dansende stjerner, tænkte jeg på, at denne aften formentlig var et af de sidste storslåede minder fra Statsgymnasiet, min hjerne ville udviske: Revyen lykkedes bedre, end man kunne have ønsket sig, maden var upåklagelig, dansene var sjove, drikkevarerne blev efterhånden billigere, folk var dejlige og livet ungt. Blodet blussede i årerne og varmede mig i en grad, som den vinterblege eftermiddagssol tidligere på dagen aldrig kunne have præsteret.

Uffe Hessellund Pedersen 3y

3.g-revy

Bygninger og ydre arealer 2003/04

Århus Statsgymnasiums bygninger er fra 1958. Skolen fremtræder med sin lave, langstrakte facade, sine store aluminiumsindfattede vinduespartier og den strenge, geometriske planløsning indvendig omkring to atriumgårde som et fremragende eksempel på 50'ernes funktionalistiske bygningskultur. Hvis man nærmer sig skolen fra syd, fra Fenrisvej, åbner blikket sig op imod skolen gennem det parklignende anlæg, de spredte fyrretræer og Haugen Sørensens monumentale skulptur. Den brede fortrappe og de store glaspartier sluser den besøgende ind i skolens smukke forhal - med Jorns imponerende keramikrelief. I den tilstødende, store festsal med det smukke teaktrægulv dominerer Jorn/Wemaëres smukke gobelin "Den lange rejse", der udfylder hele sydvæggen. I bygningen hersker de lige linier, der følger de lange, lyse gange mod syd og nord og forbindelsesgangen imod øst. Der er ingen tvivl om, at den smukke arkitektur og kunst inspirerer de daglige brugere. Men kan bygningen også efter næsten 50 år klare kravene til de fysiske rammer, som undervisningen stiller i 2004 (eller for den sags skyld 2005, hvor den nye gymnasieform træder i kraft)? Ja, hertil kan helt klart svares ja - og nej.

For der er problemer...

Skolen er bygget som et hjemklassegymnasium, hvor de enkelte klasser i det daglige havde udgangspunkt i deres eget klasseværelse. I enkelte timer gik de til faglokaler for f.eks. fysik, kemi eller musik, hvorefter de vendte tilbage til deres faste hjemstavn. Denne model er for længst opgivet. Eleverne er nødt til (næsten) hele tiden at skifte positioner. Alle lokaler er konstant i brug. Og de er bygget til 24 elever, mens det almindelige antal nu er 28. Så pladsen er trang. Vi arbejder nu med en model, hvor lokalerne indrettes (tillempet)

som faglokaler. Nr. 2-3 for tysk, nr. 4-5 for fransk osv. Og fagene får lov til at sætte deres præg på indretningen med skabe, billeder, kort og opslagstavler. Desværre er der kun små muligheder for at skaffe albuenum. Der er næsten ikke plads til at placere it i lokalerne. Og hvis der skal arbejdes i grupper, må eleverne ud på gangene eller til forhallen.

Det er normalklasseværelserne. Andre problemer knytter sig til skolens administration, som er samlet (eller adskilt) på fire små kontorer. Der mangler ekstra faglokaler til bl.a. musik og samfundsfag og til faget idræt, som ofte arbejder med tre hold i to små gymnastiksale. Over alt mangler vi depot- og aflægningsplads. Kantinekøkkenet er utidssvarende indrettet. Osv., osv.

Mens vi venter på en tilbygning...

En tilbygning på østbastionen under overskriften "Nye undervisningsformer/elevarbejdspladser" er stillet os i udsigt af amtet i 2003-04 og har fyldt meget i skolens og især Bygningsudvalgets opmærksomhed i det forløbne år.

Til amtets anlægsprioriteringskonference i 2002 indsendte skolen velbegrundede ønsker på i alt 32 mio. kr., bl.a. til modernisering af de små undervisningslokaler (ved sammenlægning af 3 lokaler til 2) for i alt 10 mio., de små administrative kontorer, de utilstrækkelige toiletforhold, det gammeldags kantinekøkken, en minihal til idræt og etablering af en trappeforbindelse i mellem skolens to etager samt endelig genopbygning af skolegården til dens oprindelige udseende. Vi kom imidlertid ikke med i opløbet. Derimod bevilgede Uddannelses- og Arbejdmarkedsafdelingen af egne midler i alt 3,8 mio. svarende til ca. 300 m²

til en tilbygning med henblik på især elevarbejdspladser og studieområde. Projektet blev godkendt i starten af året 2003, og det er blevet analyseret grundigt igennem året.

Tilbygningen blev diskuteret af lærerne og eleverne på en dertil oprettet firstclass-konference, i ledelsen, i Pædagogisk udvalg og med skemalæggeren, mens Bygningsudvalget forsøgte at samle trådene. Udvalget tog også på inspirationstur til gymnasierne i Skanderborg, Marselisborg og Langkær samt til Gammelgaardsskolen. Dette arbejde mundede ud i følgende ønsker:

Vi støttede en tilbygning eller overdækning af skolens østlige grønnegård (vi så gerne hele den såkaldte østbastion overdækket, med skyldigt hensyn til de nuværende klasselokaler nr. 15-19), en flytning af vores bibliotek til det nye studieområde (90 m²), så bøger og it bedre kunne spille sammen for de arbejdende elever. En mulighed for opdeling af det resterende rum på ca. 140 m² i to afsnit ved mobil foldevæg, hvilket ville sikre den mest fleksible anvendelse af de mange m². En opdeling, der vil muliggøre udnyttelse også til projekt- og gruppearbejder, hvor lærerne bedre kan holde sammen på netop deres elever.

Vi har argumenteret for depotplads i tilslutning til tilbygningen til placering af mobilt it- og videoapparat samt toiletter til aflastning af toiletterne i den anden ende af den lange bygning.

En trappeforbindelse fra tilbygningen til den underliggende kælder og ud derfra er et brandkrav og betyder endvidere, at skolens to etager efterhånden i højere grad kan fungere i et arbejdsfællesskab.

Disse ønsker blev indkorporeret i projektet af arkitekt Carsten Børch, men er desværre lige nu standset, da licitationen viste, at tilbuddene lå 40% over det bevilgede. I skrivende stund er vi stillet et mindre projekt i udsigt, men vi kender ikke detaljerne og ved ikke, hvor mange af vores ovenfor anførte ønsker, som vi får med.

Vi går frem med små skridt...

Mens denne projekteringsfase er forløbet igennem året 2003, har vi forsøgt med de små forbedringer, som har været mulige inden for de givne rammer. Vi har arbejdet med indretning af elevarbejdspladser/-grupperum i kælderen. Det lyder måske nok ikke så charmerende, men vi har høj kælder

og dermed lyse rum af samme størrelse som undervisningslokalerne ovenover. Foreløbig er lokalene K6, K8, K11 og K35 klar og nyrenoverede, indrettede med faste bordopstillinger til pc'er (typisk 10 i hvert lokale) og plads til gruppearbejder.

Vi har haft fokus på normalklasseværelserne, som er blevet gennemgået med det kritiske blik. Vi har udskiftet et større antal kort, udskiftet opslagstavler og kunst/ plakater på væggene. Flere lokaler er blevet forsynet med skabe til sproglærerne (ordbøger m.v.).

Den it-ansvarlige har fået et nyindrettet kontor i nr. 38b. Sprogcaféen i lokale K7 er blevet nymøbleret. Billedkunsthuse har fået opgraderet deres it-arbejdspladser.

Festsalen, som i 2002 fik renoveret og opgraderet sit lydanlæg, har i 2003 tilsvarende fået suppleret sit lyses anlæg.

I »Ulvens hule«, som er den tidligere pedelbolig, er indrettet arbejdspladser for lærerne. Disse er blevet videreudviklet i 2003-04 med indretning af flere arbejdspladser og indretning af mødelokale.

Og for at forhindre, at det hele bliver stjålet fra os (vi har desværre været voldsomt plaget af indbrud i den forløbne periode), har vi udvidet skolens alarmsystem meget.

Kantinekøkkenet har fået nyt loft og ny belysning, nye borde og køle-/ frys skabe. Skolens ydre fremtræden er af firmaet H.S. Hansen blevet løftet med udskiftning af et større antal vinduer, specialudviklet til skolen, så de svarer til de oprindelige. Fortrappen er blevet repareret, inkl. et antal dækplader på siderne.

Og de ydre arealer har været under konstant overvågning, med oprydning og klipning og udskiftning af rustne hegn. Idræt har fået beachvolleybane nr. 2.

Men vi bliver drillet...

Som nævnt ovenfor er vi blevet generet meget i vores arbejde af en stribe indbrud, med ødelæggelser og andet besvær til følge. Efteråret har også været præget af andre problemer. I august sprang de ydre vandrer i mellem bygningerne. Og igen i oktober på en anden streng, hvorefter varmerørerne sprang i november i forsyningslinien mellem hovedbygningen og idræt. Sådant noget koster penge og tid. Pengene har amtet beredvilligt fundet, men det forhindrer os i at nå andre påtrængende opgaver.

Men sammenfattende: Det fungerer...

For at samle op: Vi har en smuk skole. Vi er hæmmet af for få m², både i klasseværelserne og i administrationen. Men vi har også velfungerende faglokaler for de naturvidenskabelige fag. Vi har fleksible lokaler (lokale 28, billedkunst, festsalen, biblioteket). Og vi har haft udvidelsesmuligheder i kælderlokalene til elevarbejdsrum, elevråd, tosprogscafé, styrke- og afspændingsrum. Vi har samlet bogind- og udlån i det ny bogdepot. Pedelboligen udgør en inspirerende ramme om lærernes arbejdspladser. Og vi håber, at vi med en tilbygning imod øst får skabt en smuk afrunding af bygningen også til den side og samtidig plads til elevernes både gruppevis og individuelle arbejde.

*Anton Vinderslev
ledende inspektør og bygningsansvarlig*

Skolebestyrelsen

Det forløbne skoleår har naturligt nok været præget af gymnasiereformen, der sættes i værk i 2005. Reformen indebærer en række grundlæggende ændringer i struktur og indhold af den almene gymnasieuddannelse. Der er her på skolen udført et stort arbejde fra ledelsens og lærernes side for at få fastlagt det nødvendige grundlag for reformens iværksættelse. Det har været besværligt og har krævet mange ressourcer, men det er kendetegnende for ånden på skolen, at man frem for at fokusere på besværet og på de ændringer, man måske har imødeset med mindre begejstring, har været optaget af de muligheder, som ligger i reformen. Det har i den forbindelse naturligvis været en fordel for skolen, at reformen på en del punkter ligger i forlængelse af det store udviklingsarbejde, der i flere år har præget arbejdet på skolen. Jeg føler mig således overbevist om, at ÅSG også efter reformen vil være i forreste række med spændende, iverige og kreative tilbud til de kommende elever, og at skolen derfor fortsat vil udgøre et af de mest attraktive uddannelsessteder i amtet for fremtidens gymnasieungdom.

Et gymnasium som ÅSG ledes af en rektor og en bestyrelse. Den daglige leder - både på det administrative og på det pædagogiske område - er, som enhver ved, rektor, der bistås i arbejdet af en række inspektorer. Hvad der er bestyrelsens opgaver, er nok ikke kendt af så mange. Skolebestyrelsens formelt set væsentligste beføjelse er, at den fastlægger

skolens budget. Bestyrelsen har som følge heraf over for amtet det overordnede ansvar for skolens drift. Midlerne til skolens drift fremkommer som en rammebevilling fra amtet, og bestyrelsen kan i princippet disponere frit inden for denne ramme, som for 2004 udgør knap 37 mio. kr. I realiteternes verden er friheden dog noget begrænset. Således skal budgettet fastsættes under hensyntagen til dels de faglige og pædagogiske krav, der er fastlagt for undervisningen, dels de gældende overenskomstforhold m.v. for lærerne. Det betyder i praksis, at den del af budgetmidlerne, der skal gå til aflønning af gymnasiets medarbejdere, knap 32 mio. kr. ud af den samlede rammebevilling på de knap 37 mio. kr., eller mere end 85 % af de samlede udgifter, stort set ligger fast på forhånd. Af det resterende beløb går omkring 3,5 mio. kr. til drift og vedligeholdelse af bygningerne, samt til rengøring og administration. Til køb af bøger og andre undervisningsmidler, anskaffelse og drift af IT-udstyr, lærer- og elevaktiviteter, efteruddannelse af lærere og en række andre direkte undervisningsrelaterede aktiviteter er der herefter et beløb på i alt kun ca. 1,5 mio. kr.

Enhver kan se, at det beløb, der er tilbage, efter at der er afsat midler til lærerlønninger m.v., til drift af en gymnasieskole med ca. 650 elever og ca. 75 lærere er for lidt til at sikre en moderne, dynamisk og fremtidsorienteret undervisning, der matcher de krav, som de unge vil blive stillet over for efter deres

eksamen. Udfordringen for skolebestyrelsen i de kommende år er derfor - sammen med skolens øvrige ledelse - at sikre det nødvendige grundlag for en styrket økonomisk indsats på området for de direkte undervisningsrelaterede aktiviteter og på IT-området samt skabe basis for forbedringer af de fysiske rammer for skolen. Det vil kræve stor kreativitet og mod til at gå nye veje. I modsat fald vil kvaliteten af de tilbud, der gives eleverne på skolen, næppe kunne leve op til de krav, skolen må forvente at vil blive mødt med. Der er derfor al mulig grund til, at der vises større interesse for skolebestyrelsesarbejdet, end der har været tradition for. Uden en mere aktiv deltagelse og et større engagement også fra forældreside må det forventes at blive svært at sikre gymnasiet mod forringelser i de kommende år. Jeg vil derfor slutte med en kraftig opfordring til forældrene om at møde frem, når der til september skal være valg af forældrerepræsentanter til skolebestyrelsen. Man skal ikke være så bange for at blive valgt ind. Det er både sjovt og spændende at være med, og bestyrelsesarbejdet omfatter i praksis meget andet end at fastsætte budgetter. Således udgør bestyrelsen med dens brede sammensætning af elever, lærere forældre, politikere og andre med tilknytning til området et naturligt debatforum, hvor nye ideer og udviklingsinitiativer opstår, præsenteres og prøves af. Og bestyrelsesarbejdet er ikke mere tidkrævende, end at alle har mulighed for at være med.

*Bjarne Bjørnskov Jensen
formand for bestyrelsen*

Fællesudvalget

Fællesudvalget har til opgave at styrke trivsel og fællesskab for elever og personale på ÅSG.

Specielt er udvalget ansvarligt for, at informationsmøderne om tirsdagen bliver afviklet tilfredsstillende samt for at arrangere fællestimerangementer. Desuden behandler udvalget emner som ordensregler, rygepolitik, reklamepolitik, mobning, anskaffelser til frikvarteraktiviteter m.m.

Fællesudvalget består af tre elever og tre lærere. Vi mødes én gang om måneden, og alle er velkomne til at henvende sig til udvalget med ideer og forslag til tiltag, der kan gavne den fælles trivsel.

I gennem det sidste 1½ år har klasserne på skift skullet være ansvarlige for afviklingen af informationsmøderne om tirsdagen. Dette indebærer at lede møderne, skrive referat af dem og meget gerne sørge for / stå for et lille, underholdende indslag. Klasserne bliver orienteret af fællesudvalget om, hvad de skal være opmærksomme på, når de er mødeledere, og vi vil gerne her også opfordre til, at klasserne i det kommende skoleår ud over ansvarligheden som mødeledere også finder kreativiteten frem, så vi alle kan se frem til både gode, informative og sjove informationsmøder.

I dette skoleår har fællesudvalget for at øge bevidstheden om baggrunden for Operation Dagsværk specielt satset på at støtte op omkring den flittige elevgruppe, der står for afviklingen af dagen her på skolen. Ud over administrativ bistand er der ydet finansiel støtte til det diasshow om unge prostituerede piger i Nepal, der blev vist som optakt til arrangementet.

Ud over ovennævnte har der været afholdt yderligere tre fællesarrangementer i årets løb.

I efteråret var digteren Benny Andersen på besøg og læste og spillede for et særdeles lydhørt publikum i en festsal, der var fyldt til bristepunktet.

I november havde vi besøg af en veloplagt Finn Madsen, der anskueliggjorde, hvorfor han mente, at det 21. århundrede kan betegnes som "The American Century". Efter foredraget var Finn Madsen med ude i nogle klasser, hvor der blev mulighed for at diskutere hans teser mere indgående i et mindre forum.

Endelig har vi her i foråret haft et arrangement med filminstruktøren Elisabeth Rygaard, som

fortalte om og viste sin film "Omfavn mig måne". Der kunne anes en vis skepsis inden arrangementet - skal vi se en film, der foregår i Tyrkiet, med tyrkiske skuespillere, instrueret af en dansk kvinde på tyrkisk?? Der gik imidlertid ikke mange minutter, før Elisabeth Rygaard havde salen i sin hule hånd, og reaktionerne efter filmen viste, at filmen ikke kun er relevant i Tyrkiet, hvor den har fundet flere fornemme priser, men i høj grad også fanger et dansk gymnasiepublikum. Selv efter arrangementets slutning dukkede der elever op på lærerværelset, som bare lige ville rose filmen og stille et par ekstra spørgsmål - noget, vi ellers ikke er forvænt med efter denne slags arrangementer.

*På fællesudvalgets vegne
Helle Richardt, Marianne Warrer,
Knud Rygård*

Elevrådet - et tilbageblik

- eller beretningen om Høng Himmelblå, ex-skorstenen syd for Kvickly og ex-næstformandens virkelighedsflugt.

Jeg fokuserer al min energi bagerst i hovedet. Tankerne suser forbi terminsprøver, revy, lanciers, skiferie, 3. årsopgave og lander tilbage i midten af 2.g. Der tegner sig et taget billede i min erindring...

"Man skulle tro, det var en ganske almindelig dag. Og da jeg stod op, var der da heller ikke udsigt til, at den 28. januar skulle blive synderligt mere opmuntrende end en af de 30 andre januardage, hvor solen knap nok når at komme på himlen, inden den konsekvent ombestemmer sig og smutter igen. Der var heller ikke noget specielt ved temperaturen, der som sædvanlig havde slået sig ned lige præcis dér, hvor alt er gråt, trist og lunken i stedet for hvidt, lyst og koldt.

Det var altså en ganske almindelig tirsdag, umiddelbart uden potentiale til hverken at omvende mig til nye trosretninger eller ændre min holdning til min fars favoritmorgenmad, hans elskede blåskimmelost, Høng Himmelblå. Nu påstår pakningen ganske vidst, at smagen er "rund og mild", hvilket i sig selv er fair nok - men hvad med den kvælende stank, der breder sig som giftgas, så snart man åbner køleskabet? Nå, men glem nu Høngs "health hazard" for en stund. For det væsentlige er, at der ved nærmere eftersyn alligevel havde sneget sig en ualmindelig ind i dagens planer. Kun mine plørede, halvtlukkede "hvorfor-er-jeg-oppe-når-det-stadig-er-mørkt"-øjne og indestængte morgenbordsfrustrationer var grund til, at jeg først nu fik øje på dagens højdepunkt i kalenderen: Elevrådsgeneralforsamling fra kl. 12-18 (herefter kaldet ERGF - for nu

at bruge en uigennemskuelig forkortelse). "Hurra, endnu en mulighed for at udskyde historiepøgen, så jeg kan være helt sikker på at nå et stressniveau på højde med den skorsten, der engang stod lige syd for Kvickly Åbyhøj," var min første reaktion. Så jeg tog til ERGF.

Og det kom jeg ikke til at fortryde. Mødets højdepunkt var diskussionen af en helt ny struktur og sammensætning af Elevrådet på Århus Statsgymnasium. Og denne diskussion fik temperaturen til at stige adskillige grader i lokale 31. Udgangspunktet var et ønske om fornyelse ud fra den overbevisning, at Elevrådet kan få gennemført flere ting mere effektivt med en bestyrelse på 10 personer, der tager sig af det daglige arbejde (herunder triumviratet bestående af formand, næstformand og kasserer). Indtil nu har ledelsen bestået af en arbejdsgruppe på fem personer. Der var

Elevrådet
Århus Statsgymnasium

dem, der mente, at bestyrelsen ville få for meget indflydelse på bekostning af resten af Elevrådet, fordi det blev foreslået, at de tidligere kendte

elevrådsmøder for hele Elevrådet nu skal holdes hver anden uge i stedet for en gang om ugen. Så var der dem, der mente, at noget skulle ske i Elevrådet for at gøre det mere effektivt og velorganiseret, at dette forslag var værd at prøve, samt at der alligevel ikke var diskussionsstof nok til de ugentlige elevrådsmøder. Og endelig var der dem, der sad og tegnede på sig selv og/eller spiste - samtidig med, at de interesserede fulgte med i den intensive diskussion (hvem har sagt, at elevrådsmedlemmer ikke kan multitasking?). Efter endt debat blev der stemt. Forslaget om ny struktur blev vedtaget med overvældende flertal, og en bestyrelse blev valgt.

Da jeg cyklede hjem lidt før spisetid og meget efter solnedgang, var det blevet lidt koldere. Som for at opveje varmen fra eftermiddagens ophedede diskussion. Næste morgen ville solen stå endnu tidligere op. Måske de lyse minutter, der bliver flere og flere, på et tidspunkt kunne motivere mig til at lave historiepogave. Allerede på dette tidspunkt havde to ting ikke desto mindre gjort mine tanker lysere: At Elevrådet har fået en chance for at blive mere effektivt, virksomt og velorganiseret, nu hvor vi både har fået en ny struktur og så småt er ved at tage det nye elevrådslokale i kælderens (K8) i brug. Og at jeg kunne se frem til at komme hjem og spise aftensmad uden at frygte for min lugtesans. Min far spiser trods alt kun Høng Himmelblå om morgenen."

...på vej tilbage til morgendagens terminsprøve i fysik, som ligger allerforrest i mit hoved og gnaver ihærdigt, flyver tankerne forbi mangfoldige, spraglede oplevelser med Elevrådet siden denne afgørende generalforsamling for halvandet år siden. Generelt kan man med rimelighed sige, at en stor del af vores engagement er blevet lagt på det nationale plan i tæt samarbejde med DGS, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning. Forberedelserne til de to årlige DGS-sammenkomster, Landsmødet og Aktivitetskonferencen, har som altid formålet at sparke gang i nogle interessante diskussioner om blandt andet 13-skalaen, gymnasireformen og indvandrerkvoter. DGS har desuden været arrangør af forskellige nationale aktionsdage mod besparelser på uddannelsesområdet - aktionsdage, som vi i Elevrådet har haft ansvar for at engagere resten af skolens elever i.

Der er dog også blevet brugt kræfter på vores egen lille skole, og årets generalforsamling resulterede netop i en effektiviseret og forenklet udvalgsstruktur, som gerne skulle åbne op for gennemførelsen af endnu flere elevrådsprojekter. Høj prioritet har for tiden

etableringen af et "chill-out-rum" for alle skolens elever. Dette kan muligvis blive realiseret, når den nye østtilbygning engang står færdig, hvilket også er et projekt, vi i Elevrådet har præget med vores idéer i samarbejde med lærerne. Diskussionerne finder ikke kun sted til de normale Elevrådsmøder, også den årlige hyttetur i efteråret 2003 var ramme om heftige debatter - en mindeværdig begivenhed. Endelig vil de færreste nok glemme den tirsdag i februar, hvor vi i Elevrådet havde indkøbt 700 fastelavnsskiver til hele skolen - et resultat af en rabat, vi fik på den årlige Schooltimer (Årbog), som bliver produceret og solgt af Elevrådet i samarbejde med Jysk Skolefoto. Der sker altid noget - og der er altid brug for nye, friske kræfter. Vel mødt! Selv kan jeg tydeligt huske den dag i 1.g, da jeg blev valgt til elevrådsrepræsen... *Bang!* En frontalkollision i pandelappen mellem de glade minder og terminsprøven river mig brat ud af min virkelighedsflugt. Martsskumringen er ved at indfinde sig. Så må forberedelsen vente til efter aftensmaden. Hvis alt andet glipper, kunne løsningen blive at søge permanent eksil i langtidshukommelsen, hvor terminsprøver altid er fortid.

*Søren Høgsbro Larsen 3z
Tidligere næstformand for Elevrådet*

Operation dagsværk

Hvert år giver tusindvis af gymnasie-, HF-, VUC- og HTX-elever en dags arbejde til fordel for et uddannelsesprojekt i den fattige del af verden. På Dagsværkdagen i november arbejder de f.eks. på en fabrik, hjælper med lageroptælling eller gør rent hos virksomheder eller private. Andre synger og spiller musik, sælger kage på gaden, passer børn eller ordner huset derhjemme for forældrene. Alle, der deltager, tjener mindst 250 kr., som doneres til årets projekt. På den måde bliver der på en enkelt dag indsamlet omkring 5 millioner kroner, som sikrer børn og unge i andre dele af verden en uddannelse - og et håb om en lysere fremtid.

I år havde Operation Dagsværk valgt at hjælpe piger i Cambodja til en bedre uddannelse. Grunden til, at det netop er piger, er, at mange af dem bliver udsat for trafficking. En af dem er Kit Touch - en lille, tæt pige med et alvorligt ansigt. »Jeg ville så gerne i skole, men mine forældre havde ikke råd,« fortæller Touch. I stedet lod hun sig som 18-årig friste, da hun en dag blev opsøgt af en mand, der lokkede med et godt job i Bangkok. Hun tog med ham og havnede i et træskur, der fungerede som bordel

i grænsebyen Poipet. Ulykkelig og desperat blev hun holdt indespærret og tvunget til at tage imod sexkunder i flere måneder, indtil politiet en dag stormede bordellet.

På Århus Statsgymnasium arrangerede vi en café, hvor overskuddet gik til OD. Og på selve operationsdagen tog ca. halvdelen af eleverne fra ÅSG ud for at arbejde. Vi fik samlet 70.000 kr. sammen, som nu er ved at gøre gavn i Cambodja. På landsplan tjente OD 7,5 mio. kr.

Projektet går ikke kun ud på at hjælpe piger i Cambodja. Det har også til formål at give de danske elever viden om et lands tilstand og få dem til at tage stilling. Operation Dagsværk producerer også undervisningsmateriale, som omhandler årets projekt. OD har altid tilknytning til lokale samarbejdspartnere, som får tilsendt pengene over tre år. Til næste år skal støtten gå til et regionalt uddannelses- og oplysningsprojekt for unge, der arbejder i eksportproduktionszoner i Nicaragua, Honduras og Guatemala.

*OD-gruppen
Fillip Willink 3y*

Isiolo - vi samler ind til livet

Den danske velstand og velfærdstandard er som oftest ikke noget, vi hverdagsdanskere tænker særligt meget over. Hverken når vi køber ind, går i skole eller sætter os foran computeren og klikker os ind på et verdensomspændende net, tænker vi over, at folk andre steder rundt omkring i verden kæmper for blot at sikre deres børn en fremtid i form af ren overlevelse. Vi masseforbrugere og svælger i mad og designvarer, vi investerer tusinder af kroner hver måned i os selv, vores udseende, vores fysik, vores mentale helbred, hvor andre på en måned lige akkurat kan skrabe sammen til et måltid mad om dagen - hvis de er heldige. Vi løber måske dagligt ind i Folkekirkens Nødhjælp på Clemens Bro eller Amnesty International foran hovedbiblioteket, men det er sjældent, vi ynder deres PBS-aftaler, deres sigende blikke og deres anledning til at skabe dårlig samvittighed. Vi vil helst ikke konfronteres med det faktum, at vi rent faktisk ikke i hverdagen tænker over under hvilke forhold og af hvem, vores sidste H&M-trøje blev lavet, eller til hvilken løn vores BKI-bønner bliver plukket i Colombia. Fornægtelse er en ligeså stor faktor, når det gælder manglen på en hjælpende hånd som ren og skær uvidenhed. Mange ved godt, at når de køber Nike, Gucci, Lancôme, Adidas m.m., er der andre, der betaler en langt højere pris end os, nemlig de arbejdere, der udnyttes til næsten ingen løn og betaler med fattigdom og sult.

Århus Statsgymnasium har i mange år støttet et børnehjem i Kenya ved navn Isiolo. Hver måned bliver der samlet ind i samtlige klasser på skolen og på lærerværelset, hvorefter pengene bliver sendt direkte til børnehjemmet. Pengene går til mad og medicin til mange efterladte børn, forladt i en håbløs situation med forældre, der har måttet opgive dem pga. fattigdom, druk eller prostitution eller simpelthen er døde af AIDS eller malaria. Disse børn er dybt afhængige af vores hjælp fra Statsgymnasiet, og vi er derfor meget glade for at kunne fortsætte samarbejdet år frem i tiden. Jeg vil håbe, at denne artikels læsere såvel elever, lærere som forældre m.m. har lysten, viljen og samvittigheden til at hjælpe og bidrage til dette projekt. Jeg håber også, at det er nok at sige, at det går til et godt formål, selvom Kenya ligger langt væk, at en McDonalds menu mindre om måneden til fordel for sultne børn i Afrika også gavner os selv i det lange løb, og at en enkelt lo'er til Isiolo-indsamlingen om måneden kun svarer til en kvart øl mindre, næste gang du dyrker det unge nattelig på en af byens hotte cafeer.

Ønsker du råd og vejledning m.h.t., hvor du skal lægge din næste lo'er, er du velkommen til at henvende dig til »Isiolofolkene« - ellers ses vi, som regel, efter månedens første tirsdagsmøde!

Amanda Østergaard 3b

Et skoleblad med blikfang

Med jævne mellemrum ser man en lille skare ivrige skribenter stå uden for festsalen efter tirsdagsmødet og dele skolebladet "BLIKFANGS" nyeste skud på stammen ud til Gud og hvermand. Man tager imod bladet, ruller det sammen og lægger det ned i skoletasken. I den førstkomende alment dannende time hives det frem, glattes ud og læses bag en velplaceret stak bøger. Og så går man ellers i gang med at løse

krydsogtværs, læse horoskoper og orientere sig i kulturkalenderen.

Før jeg selv kom med i skolebladets redaktion, blev jeg altid glad, når jeg så bladuddelerne; for ikke nok med at det er hyggeligt at læse lidt lir i timerne: der er også dybdgående debatter og spændende artikler om livet både på og uden om vores egen lille gymnasieverden.

På skolebladet tager vi fat i mange aktuelle emner. Hovedsageligt er det de faste autorer, der fylder siderne i bladet ud med reportager, men alle skolens elever er velkomne til at bidrage med stort og småt. Dette resulterer i en masse forskellige artikler, skrevet af forskellige mennesker, med forskellige opfattelser af, hvordan tingene hænger sammen. Der er evalueringer af diverse arrangementer på skolen, så som strejker, debataftener, foredrag, koncerter m.m. Det er stort set altid muligt at finde skildringer af det sociale liv på skolen. Dette inkluderer både skolens Melodi Grand Prix og vores årlige musikarrangement, så vel som skolebasket og -fodbold, samt studie-, højniveau- og skiture.

Skolebladet er grobund for tilkendegivelser og meninger, der skaber fokus på centrale temaer, samtidig med at det indeholder letlæseligt stof til, når ens overophobede hjerne siger fra over for gymnasiets evige, litterære tekster. Joh, skolebladet er en vigtig del af det daglige liv på ÅSG, såvel for skolens elever som for os, der skriver artiklerne, og vi kan altid bruge flere journalistspirer, der har lyst til at prøve kræfter med at skabe BLIKFANG!

Mette Elisabeth Callesøe 2c

ÅSG's venner

Den 6. november 1992 afholdtes der stiftende generalforsamling i Århus Statsgymnasiums Venner.

Hensigten med ÅSG's Venner er at etablere en støtteforening for ÅSG af tidligere og nuværende forældre og elever og alle, der vil støtte ÅSG. Foreningens formål er dels at knytte en levende forbindelse mellem skolen og lokalsamfundet, dels at støtte sådanne formål, som ikke naturligt løses inden for skolens økonomiske rammer. Dette formål søges opfyldt bl.a. ved

- støtte til kulturelle/sportslige arrangementer
- fester for gamle elever
- støtte til internationale initiativer
- støtte til økonomisk vanskeligt stillede elever

I skoleåret 2003/04 har foreningen således været ansvarlig for tre arrangementer:

- et causeri med idehistorikeren Lars Morell om Jorns relief og gobelin
- en aften med forfatteren Benny Andersen
- den årligt tilbagevendende fest for gamle elever

Derudover har foreningen givet økonomisk støtte til forskellige aktiviteter såsom studierejser, gæsteelever, Operation Dagsværk, kantinen, 3.g'ernes revy, de kreative fag, skolefesten, 1.g'ernes introduktion og et jubilæumsarrangement.

Carl Sørensen

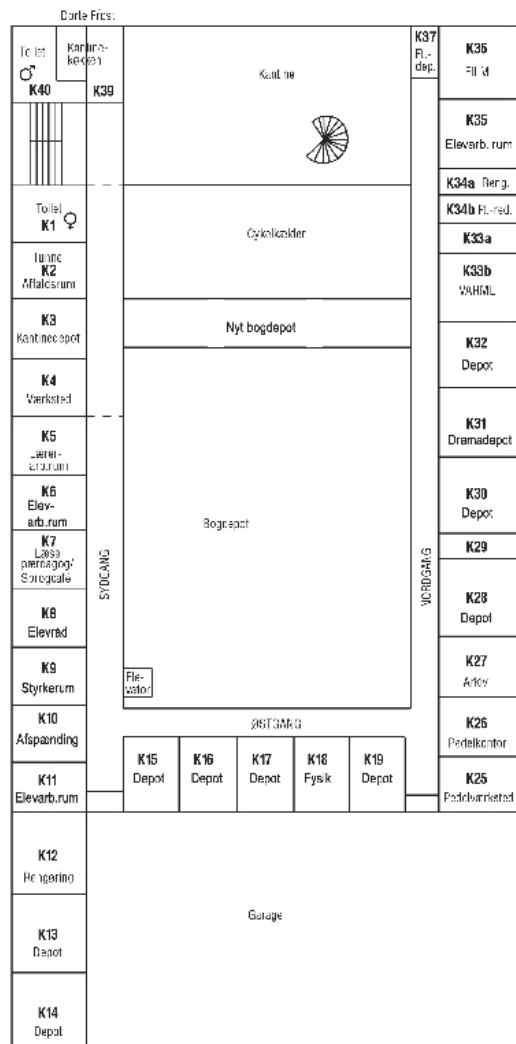

Blade fra kalenderen

Skoleåret 2003/04

AUGUST:			
4 Skolestart · lærere	28 Møde om gymnasie-	7-15 Vinterferie	
Alle lærere på	reformen	20 Karakterer for 3.årsopgaver	
teamlærerkursus	28-31 3gSA i Bruxelles, 3gMU og	offentliggøres	
5 Skolestart · elever	3gKE i København	27 Skolefest	
8 Fællesspisning for alle	NOVEMBER:	MARTS:	
1.g'ere	1-30 Evaluering af 1.g	8-9 Terminsprover for 2.g	
11 Fællestime for 1.g om DGS	3 Fællestime med Benny	15-19 Terminsprover for 3.g	
15 Introture for 1.g	Andersen	Rejseuge for 2.g	
21 3g BI ekskursion til	5 Operation Dagsværk	26 Temacafé om kantinen	
Vadehavet	7 Gammel-elev-fest	31 Teaterkoncert med musik	
29 Sold for alle elever	12 Uddannelseskaravanen for	af Paul Simon	
	3.g		
SEPTEMBER:	13 STORM for 3.g	APRIL:	
8 Orientering om 3.	14 Café ved 2b og 2x	3-12 Påskeferie	
årsopgaven	18 Shakespearecafé for	17 Intergymnasialt MGP	
12 Alle engelsklærere på	3gENs	21 Forårskoncert	
efteruddannelse i Barkær	24 Fælleslektion om	23 Sold for skolens elever	
Generalforsamling i Århus	3.årsopgaven	26-30 Danskopgave i 1.g	
Statsgymnasiums Venner	28 Sold for alle elever	27 Eksamenorientering for 3.g	
Åbent Hus for alle 1.g'ere		28 Eksamenorientering for 2.g	
og deres familier	DECEMBER:		
19 Softballturnering for alle	9-16 3.årsopgaveuge for	MAJ:	
1.g'ere	eksperimentelle fag	3 Eksamenorientering for 1.g	
20 Elevrådets hyttetur	12-19 3.årsopgaveuge	5 Sidste undervisningsdag	
22 Anders Fogh på ÅSG	19 Juleafslutning	for 3.g	
26-27 Alle lærere på pædagogisk		Explan offentliggøres for	
weekend i Sandbjerg	JANUAR:	alle klasser	
	5 Skolen begynder igen efter	6 Skr. eksamen begynder	
OKTOBER:	juleferien	6 3.g afslutningsfest	
3 Sold for alle elever	5-30 Valgfagsorientering	13 Optagelsesprover	
7 Valg af fag til 3.	7-14 Konsultation for 1.g	24 Første mundtlige eksamens-	
årsopgaven	8-9 3c, 3x på ekskursion til	dag for 3.g	
8 Lærerforsamling	København	25 Sidste undervisningsdag	
om planlægning af forårs-	9 Café ved 2d og 2y	for 1. og 2.g	
semestret	23 ÅSG Melodi Grand Prix	26-28 Skr. årsprøver for 1. og 2.g	
Klassens dag for 1y		29-31 Pinseferie	
11-19 Efterårsferie	FEBRUAR:		
20 Besøg af 29 elever fra	1 Tilmelding til omprøve ved	JUNI:	
Gammelgårdsskolen	sommereksamen 2004	8 Første mundtlige eksamens-	
21 Lars Morell i Venne-	2 Skrivedag til historieop-	dag for 1. og 2.g	
foreningen om Jørn	gaven for 2.g	16 Sidste eksamensdag	
24 Operation Dagsværk-café	3 Orienteringsmøde for	Studentersold	
28 Valg af område til 3.års-	kommende 1.g'ere og deres	19 Dimission	
opgave	familier	20/6-2/8 Sommerferie	

Kælderplan

Bent Gregersen
Carsten Holm

Ringetider:

Skoledagen på ÅSG er fra kl. 8.00 til kl. 15.00, bortset fra tirsdag, hvor undervisningen slutter kl. 15.10 pga. informationsmødet efter I. lektion.

Ringetiderne fremgår af nedenstående:

Lektion:	Mandag, onsdag, torsdag og fredag:	Tirsdag:
I	8.00 - 9.30	8.00 - 9.30
II	9.45 - 11.15	10.00 - 11.30
III	11.45 - 13.15	12.00 - 13.30
IV	13.30 - 15.00	13.40 - 15.10

